

V Bruseli 16. júna 2025
(OR. en)

10300/25
ADD 4

Medziinštitucionálny spis:
2025/0162 (NLE)

AELE 53
CH 19
MI 400

SPRIEVODNÁ POZNÁMKA

Od:	Martine DEPREZOVÁ, riaditeľka, v zastúpení generálnej tajomníčky Európskej komisie
Dátum doručenia:	13. júna 2025
Komu:	Thérèse BLANCHETOVÁ, generálna tajomníčka Rady Európskej únie
Č. dok. Kom.:	COM(2025) 309 - Annex 4
Predmet:	PRÍLOHA k návrhu rozhodnutia Rady o uzavretí rozsiahleho balíka dohôd s cieľom konsolidovať, prehĺbiť a rozšíriť dvojstranné vzťahy so Švajčiarskou konfederáciou

Delegáciám v prílohe zasielame dokument COM(2025) 309 - Annex 4.

Príloha: COM(2025) 309 - Annex 4

EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 13. 6. 2025
COM(2025) 309 final

ANNEX 4

PRÍLOHA

k

návrhu rozhodnutia Rady

**o uzavretí rozsiahleho balíka dohôd s cieľom konsolidovať, prehĺbiť a rozšíriť
dvojstranné vzťahy so Švajčiarskou konfederáciou**

POZMEŇUJÚCI PROTOKOL
K DOHODE
MEDZI EURÓPSKYM SPOLOČENSTVOM
A ŠVAJČIARSKOU KONFEDERÁCIOU
O VZÁJOMNOM UZNÁVANÍ
VO VZŤAHU K POSUDZOVANIU ZHODY

EURÓPSKA ÚNIA, ďalej len „Únia“,

a

ŠVAJČIARSKA KONFEDERÁCIA, ďalej len „Švajčiarsko“,

ďalej len „zmluvné strany“,

SO ZRETELOM na Dohodu medzi Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o vzájomnom uznávaní vo vzťahu k posudzovaniu zhody, podpísanú v Luxemburgu 21. júna 1999, ktorá nadobudla platnosť 1. júna 2002 (ďalej len „dohoda“),

KEĎŽE zmluvné strany sa dohodli na rozsiahlom dvojstrannom balíku vrátane inštitucionálneho protokolu k tejto dohode s cieľom stabilizovať a rozvíjať vzájomné vzťahy v oblastiach týkajúcich sa vnútorného trhu, na ktorých sa Švajčiarsko zúčastňuje,

KEĎŽE v rámci tohto rozsiahleho dvojstranného balíka je potrebné aktualizovať určité ustanovenia dohody,

SA DOHODLI TAKTO:

ČLÁNOK 1

Zmeny dohody

Dohoda sa mení takto:

- 1) Článok 1 sa nahrádza takto:

„ČLÁNOK 1

Účel

1. Spoločenstvo a Švajčiarsko si týmto vzájomne uznávajú správy, certifikáty, povolenia a značky zhody vydané orgánmi uznanými v súlade s postupmi tejto dohody (ďalej len „uznané orgány posudzovania zhody“) a vyhlásenia výrobcov o zhode potvrdzujúce zhodu s požiadavkami druhej zmluvnej strany v súvislosti s výrobkami uvedenými v kapitole 11 oddiele I bode A prílohy 1 v čase nadobudnutia platnosti pozmeňujúceho protokolu k tejto dohode.

2. Aby nedochádzalo k zdvojovaniu postupov, Spoločenstvo a Švajčiarsko si vzájomne uznávajú správy, certifikáty a povolenia vydané uznanými orgánmi posudzovania zhody a vyhlásenia výrobcov o zhode potvrdzujúce zhodu s ich príslušnými požiadavkami v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje článok 3. V správach, certifikátoch, povoleniach a vyhláseniach výrobcov o zhode sa konštatuje zhoda s právnymi predpismi Spoločenstva a môže sa v nich odkazovať na zodpovedajúce švajčiarske ustanovenia prijaté alebo zachované podľa článku 5 ods. 2 inštitucionálneho protokolu. Značky zhody vyžadované podľa právnych predpisov niektorej zo zmluvných strán musia byť pripojené k výrobkom umiestneným na trh tejto zmluvnej strany.“

2) Článok 3 sa nahrádza týmto textom:

„ČLÁNOK 3

Rozsah pôsobnosti

1. Táto dohoda sa vzťahuje na povinné postupy posudzovania zhody vyplývajúce z legislatívnych, regulačných a správnych ustanovení uvedených v prílohe 1 a, pokiaľ ide o ustanovenia, na ktoré sa vzťahuje článok 1 ods. 2, zo zodpovedajúcich švajčiarskych ustanovení prijatých alebo zachovaných v súlade s článkom 5 ods. 2 inštitucionálneho protokolu.

2. V prílohe 1 sa vymedzujú výrobné sektory, na ktoré sa vzťahuje táto dohoda. Príloha je rozdelená na sektorové kapitoly a tieto kapitoly sa v zásade ďalej rozdeľujú takto:

Oddiel I: Legislatívne, regulačné a správne ustanovenia;

Oddiel II: Orgány posudzovania zhody;

Oddiel III: Ustanovujúce úrady;

Oddiel IV: Osobitné pravidlá týkajúce sa ustanovovania orgánov posudzovania zhody;

Oddiel V: Akékoľvek doplňujúce ustanovenia.

3. V prílohe 2 sa stanovujú všeobecné pravidlá uplatniteľné na ustanovovanie orgánov posudzovania zhody.“

3) Článok 9 sa nahrádza týmto textom:

„ČLÁNOK 9

Vykonávanie dohody

1. Zmluvné strany spolupracujú s cieľom zabezpečiť uspokojujúce uplatňovanie legislatívnych, regulačných a správnych ustanovení uvedených v prílohe 1 a, pokiaľ ide o ustanovenia, na ktoré sa vzťahuje článok 1 ods. 2, zodpovedajúcich švajčiarskych ustanovení prijatých alebo zachovaných v súlade s článkom 5 ods. 2 inštitucionálneho protokolu.

2. Ustanovujúce úrady sa vhodnými spôsobmi uistia, či uznané orgány posudzovania zhody podliehajúce ich jurisdikcii dodržiavajú všeobecné zásady ohľadom ustanovenia uvedené v prílohe 2 s výhradou ustanovení uvedených v príslušnom oddiele IV v prílohe 1.

3. Uznané orgány posudzovania zhody náležitým spôsobom spolupracujú v rámci koordinačných a porovnávacích prác vykonávaných každou zo zmluvných strán v súvislosti so sektormi, na ktoré sa vzťahuje príloha 1, s cieľom zabezpečiť, aby sa postupy posudzovania zhody stanovené v zákonoch a iných právnych predpisoch zmluvných strán, na ktoré sa vzťahuje táto dohoda, uplatňovali konzistentným spôsobom. Ustanovujúce úrady vynaložia maximálne úsilie, aby zabezpečili, že uznané orgány posudzovania zhody budú náležitým spôsobom spolupracovať.“

4) Článok 10 sa nahrádza týmto textom:

„ČLÁNOK 10

Spoločný výbor

1. Týmto sa zriaďuje spoločný výbor (ďalej len „výbor“).

Výbor je zložený zo zástupcov zmluvných strán.

2. Výboru spolupredseda zástupca Únie so zástupcom Švajčiarska.

3. Výbor:

- a) zabezpečuje riadne fungovanie a účinné spravovanie a uplatňovanie tejto dohody;
- b) poskytuje fórum na vzájomné konzultácie a priebežnú výmenu informácií medzi zmluvnými stranami, najmä s cieľom nájsť riešenie v prípade akýchkoľvek problémov s výkladom alebo uplatňovaním dohody alebo právneho aktu Únie, na ktorý sa v dohode odkazuje, v súlade s článkom 10 inštitucionálneho protokolu k tejto dohode;
- c) vydáva zmluvným stranám odporúčania v záležitostiach týkajúcich sa tejto dohody;
- d) prijíma rozhodnutia v prípadoch stanovených v tejto dohode a na návrh ktorejkoľvek zo zmluvných strán prijíma rozhodnutie o doplnení kapitol do prílohy 1 k tejto dohode, a
- e) zodpovedá za:
 - vypracovanie postupu na vykonávanie overovaní stanovených v článku 7,
 - vypracovanie postupu na vykonávanie overovaní stanovených v článku 8,

- rozhodovanie o uznaní orgánov posudzovania zhody, voči ktorým sú vznesené námietky podľa článku 8,
- rozhodovanie o zrušení uznania orgánov posudzovania zhody, voči ktorým sú vznesené námietky podľa článku 8, a
- ak je to potrebné na zabezpečenie koherentnosti, prijatie rozhodnutia o zmene prílohy 2 na návrh ktorejkoľvek zo zmluvných strán.

4. Výbor koná na základe konsenzu.

Rozhodnutia sú pre zmluvné strany záväzné a zmluvné strany musia prijať všetky potrebné opatrenia na ich vykonanie.

5. Výbor zasadá aspoň raz ročne striedavo v Bruseli a Berne, pokiaľ spolupredsedia nerozhodnú inak. Zasadá aj na žiadosť ktorejkoľvek zmluvnej strany. Spolupredsedia sa môžu dohodnúť, že zasadnutie výboru sa uskutoční prostredníctvom videokonferencie alebo telekonferencie.

6. Výbor prijme svoj rokovací poriadok a podľa potreby ho aktualizuje.

7. Výbor sa môže rozhodnúť zriadiť pracovnú skupinu alebo skupinu expertov, ktorá mu môže pomáhať pri plnení jeho úloh.“

5) Článok 11 sa nahrádza týmto textom:

„ČLÁNOK 11

Uznanie, zrušenie uznania, zmena rozsahu činnosti a pozastavenie činnosti orgánov posudzovania zhody

1. Na uznávanie orgánov posudzovania zhody v súvislosti s požiadavkami, ktoré sú stanovené v príslušných kapitolách prílohy 1 a, pokiaľ ide o ustanovenia, na ktoré sa vzťahuje článok 1 ods. 2, v zodpovedajúcich švajčiarskych ustanoveniach prijatých alebo zachovaných podľa článku 5 ods. 2 inštitucionálneho protokolu, sa uplatňuje tento postup:

- a) zmluvná strana, ktorá si želá, aby bol uznaný daný orgán posudzovania zhody, písomne oznámi svoj návrh v tomto zmysle druhej zmluvnej strane a svoju žiadosť doplní o náležité informácie;
- b) ak druhá zmluvná strana súhlasí s návrhom alebo do 60 dní od oznámenia návrhu nevznesie žiadne námietky, orgán posudzovania zhody sa považuje za uznaný orgán posudzovania zhody v zmysle podmienok článku 5;
- c) ak druhá zmluvná strana písomne vznesie námietky v lehote 60 dní, uplatňuje sa článok 8.

2. Zmluvná strana môže zrušiť alebo pozastaviť uznanie alebo zrušiť pozastavenie uznania orgánu posudzovania zhody podliehajúceho jej jurisdikcii. Dotknutá zmluvná strana bezodkladne písomne oznámi druhej zmluvnej strane svoje rozhodnutie spolu s uvedením dátumu tohto rozhodnutia. Zrušenie, pozastavenie alebo zrušenie pozastavenia nadobúda účinnosť k uvedenému dňu. Zrušenie alebo pozastavenie sa vyznačia v spoločnom zozname uznaných orgánov posudzovania zhody uvedenom v prílohe 1.
3. Zmluvná strana môže navrhnúť zmenu rozsahu činnosti uznaného orgánu posudzovania zhody podliehajúceho jej jurisdikcii. Na rozšírenie a obmedzenie rozsahu činnosti sa uplatňujú postupy podľa článku 11 ods. 1, resp. ods. 2.
4. Zmluvná strana môže za výnimočných okolností namietat' proti technickej spôsobilosti uznaného orgánu posudzovania zhody podliehajúceho jurisdikcii druhej zmluvnej strany. V takom prípade sa uplatňuje článok 8.
5. Správy, certifikáty, povolenia a značky zhody vydané orgánmi posudzovania zhody po tom, čo im bolo zrušené alebo pozastavené uznanie, nemusia byť zmluvnými stranami uznané. Správy, certifikáty, povolenia a značky zhody vydané orgánmi posudzovania zhody pred tým, než im bolo zrušené uznanie, uznávajú zmluvné strany aj naďalej, pokiaľ zodpovedný ustanovujúci úrad neobmedzí alebo nezruší ich platnosť. Zmluvná strana, ktorej jurisdikcii podlieha zodpovedný ustanovujúci úrad, písomne oznámi druhej zmluvnej strane akékoľvek zmeny týkajúce sa obmedzenia alebo zrušenia platnosti.“

6) Článok 12 sa zrušuje.

7) Článok 13 sa mení takto:

a) Názov sa nahrádza takto:

„Služobné tajomstvo“;

b) Ako druhý odsek sa vkladá tento text:

„Technické úpravy príslušných kapitol prílohy 1 môžu obsahovať osobitné ustanovenia na ochranu informácií, ako sa uvádza v prvom odseku.“

8) Vkladá sa tento nový článok:

„ČLÁNOK 13a“

Utajované skutočnosti a citlivé neutajované skutočnosti

1. Žiadne z ustanovení tejto dohody nemožno vykladať tak, že sa od zmluvnej strany vyžaduje sprístupnenie utajovaných skutočností.

2. Utajované skutočnosti alebo materiály poskytnuté zmluvnými stranami alebo vymenené medzi nimi podľa tejto dohody sú chránené a zaobchádza sa s nimi v súlade s Dohodou medzi Švajčiarskou konfederáciou a Európskou úniou o bezpečnostných postupoch pri výmene utajovaných skutočností podpísanou v Bruseli 28. apríla 2008, ako aj v súlade s akýmikoľvek bezpečnostnými dojednaniami, ktorými sa uvedená dohoda vykonáva.

3. Výbor prijme prostredníctvom rozhodnutia pokyny na zaobchádzanie s informáciami s cieľom zabezpečiť ochranu citlivých neujavovaných skutočností vymieňaných medzi zmluvnými stranami.“

9) Článok 17 sa nahrádza týmto textom:

„ČLÁNOK 17

Územná pôsobnosť

Táto dohoda sa na jednej strane uplatňuje na územia, na ktoré sa uplatňuje Zmluva o Európskej únii a Zmluva o fungovaní Európskej únie, a to za podmienok stanovených v uvedených zmluvách, a na druhej strane na územie Švajčiarska.“

ČLÁNOK 2

Zmeny prílohy 1

Príloha 1 sa mení takto:

- 1) Za zoznam kapitol sa vkladá tento text:

„VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

ČLÁNOK 1

Pokiaľ nie je v technických úpravách stanovené inak, práva a povinnosti členských štátov Únie stanovené v právnych aktoch Únie začlenených do tejto prílohy sa chápu tak, že sú stanovené pre Švajčiarsko. Toto sa uplatňuje za úplného dodržiavania inštitucionálneho protokolu k tejto dohode, Vzhľadom na osobitosti tejto dohody sa uvedené ustanovenia na účely jasnosti uplatňujú len vtedy, ak tieto práva a povinnosti patria do rozsahu pôsobnosti tejto dohody.

ČLÁNOK 2

1. Ak má členský štát Únie predložiť informácie Európskej komisii (ďalej len „Komisia“), Švajčiarsko predkladá takéto informácie Komisii prostredníctvom výboru. Ak má Komisia predložiť informácie jednému alebo viacerým členským štátom Európskej únie, v prípadoch týkajúcich sa Švajčiarska platí, že Komisia predkladá tieto informácie Švajčiarsku prostredníctvom výboru, pokiaľ sa v technických úpravách osobitných kapitol tejto prílohy nestanovuje inak.

2. Ak majú príslušné orgány členských štátov Únie predložiť informácie príslušným orgánom iného členského štátu Únie, predkladajú tieto informácie aj príslušným orgánom Švajčiarska, pričom o tom informujú Komisiu, pokiaľ sa v technických úpravách osobitných kapitol tejto prílohy nestanovuje inak. Príslušné orgány Švajčiarska predkladajú informácie príslušným orgánom členských štátov Únie a informujú o tom Komisiu.

3. V oblastiach, v ktorých sa vyžaduje rýchly prenos informácií, sa môže výbor prostredníctvom technických úprav osobitných kapitol tejto prílohy dohodnúť na vhodných riešeniach zabezpečujúcich priamu výmenu informácií.

4. Odsekmi 1 a 2 nie sú dotknuté odvetvové pravidlá a dojednania uplatniteľné na výmenu informácií prostredníctvom informačných systémov.

ČLÁNOK 3

Ak právny akt Únie stanovený v tejto prílohe vyžaduje, aby príslušné orgány členských štátov Únie alebo hospodárske subjekty v členských štátoch Únie poskytovali informácie alebo údaje prostredníctvom digitálnych nástrojov, a ak je to relevantné pre vykonávanie tejto dohody, v každej osobitnej kapitole tejto prílohy sa stanoví, či môžu príslušné švajčiarske orgány a hospodárske subjekty vo Švajčiarsku poskytovať takéto informácie a/alebo údaje za použitia príslušného švajčiarskeho rozhrania. Ak sa v konkrétnej kapitole tejto prílohy umožňuje použitie takéhoto rozhrania, rozsah a podmienky takéhoto použitia sa dohodnú a stanovia v tej istej kapitole.

ČLÁNOK 4

1. Vždy, keď sa v právnych aktoch Únie uvedených v tejto prílohe alebo v zodpovedajúcich švajčiarskych ustanoveniach prijatých alebo zachovaných v súlade s článkom 5 ods. 2 inštitucionálneho protokolu ukladajú osobitné povinnosti hospodárskym subjektom, osobám alebo subjektom usadeným v Únii, resp. vo Švajčiarsku, tieto povinnosti môžu spĺňať, ak je to relevantné na účely vykonávania tejto dohody, aj hospodárske subjekty, osoby alebo subjekty usadené vo Švajčiarsku, resp. v Únii, pokiaľ sa v technických úpravách osobitných kapitol tejto prílohy nestanovuje inak.

2. Vždy, keď sa v právnych aktoch Únie uvedených v tejto prílohe alebo v zodpovedajúcich švajčiarskych ustanoveniach prijatých alebo zachovaných v súlade s článkom 5 ods. 2 inštitucionálneho protokolu stanovuje, že hospodársky subjekt, osoba alebo subjekt uvedený v prvom odseku tohto článku má sprístupniť príslušným orgánom zmluvnej strany konkrétnu informáciu, tieto orgány sa môžu obrátiť na príslušné orgány druhej zmluvnej strany alebo nadviazať priamy kontakt s týmito hospodárskymi subjektmi, osobami alebo subjektmi na území druhej zmluvnej strany s cieľom získať tieto informácie.“

2) Do kapitoly 4 sa vloží nasledujúca veta, pričom jej umiestnenie sa určí počas vykonávania technických prác:

„V záujme jasnosti sa Švajčiarsko bude zúčastňovať na práci Výboru pre zdravotnícke pomôcky a Koordinačnej skupiny pre zdravotnícke pomôcky ako pozorovateľ v súlade s príslušným rokovacím poriadkom.“

3) V kapitole 5 sa za názov vkladá tento odsek:

„Táto kapitola sa vzťahuje na spotrebiče spaľujúce plynne palivá v zmysle nariadenia (EÚ) 2016/426 uvedeného v bode 1 oddielu I tejto kapitoly, ako aj na požiadavky na energetickú účinnosť a emisie týkajúce sa teplovodných kotlov na kvapalné alebo plynne palivá v zmysle smernice 92/42/EHS uvedenej v bode 2 oddielu I tejto kapitoly.“

4) V kapitole 5 sa oddiel I nahrádza týmto textom:

„Oddiel I

Legislatívne, regulačné a správne ustanovenia

Ustanovenia podľa článku 1 ods. 2

Európska únia	1. Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/426 z 9. marca 2016 o spotrebičoch spaľujúcich plynne palivá a o zrušení smernice 2009/142/ES (Ú. v. EÚ L 81, 31.3.2016, s. 99).2. Smernica Rady 92/42/EHS z 21. mája 1992 o požiadavkách na účinnosť nových teplovodných kotlov na kvapalné alebo plynne palivá (Ú. v. ES L 167, 22.6.1992, s. 17), naposledy zmenená nariadením Komisie (EÚ) č. 813/2013 z 2. augusta 2013, ktorým sa vykonáva smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/125/ES, pokiaľ ide o požiadavky na ekodizajn tepelných zdrojov na vykurovanie priestoru a kombinovaných tepelných zdrojov (Ú. v. EÚ L 239, 6.9.2013, s. 136).“

5) V kapitole 11 sa oddiel I nahrádza týmto textom:

„Oddiel I

Legislatívne, regulačné a správne ustanovenia

A. Ustanovenia podľa článku 1 ods. 1

Európska únia	1.	Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2007/45/ES z 5. septembra 2007, ktorou sa stanovujú pravidlá pre menovité množstvá spotrebiteľsky balených výrobkov, zrušujú sa smernice Rady 75/106/EHS a 80/232/EHS a ktorou sa mení smernica Rady 76/211/EHS (Ú. v. EÚ L 247, 21.9.2007, s. 17), v znení platnom od 11. apríla 2009.
Švajčiarsko	100.	Nariadenie z 5. septembra 2012 o deklarovaní množstiev v prípade nebalených a spotrebiteľsky balených výrobkov (RS 941.204), v znení následných zmien.
	101.	Nariadenie Federálneho ministerstva spravodlivosti a polície z 10. septembra 2012 o deklarovaní množstiev v prípade nebalených a spotrebiteľsky balených výrobkov (RS 941.204.1), v znení následných zmien.

B. Ustanovenia podľa článku 1 ods. 2

- Európska únia
1. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/34/ES z 23. apríla 2009 o spoločných ustanoveniach pre meradlá a metódy metrologickej kontroly (prepracované znenie) (Ú. v. EÚ L 106, 28.4.2009, s. 7).
 2. Smernica Rady 75/107/EHS z 19. decembra 1974 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa fliaš používaných ako odmerné nádoby (Ú. v. ES L 42, 15.2.1975, s. 14).
 3. Smernica Rady 76/211/EHS z 20. januára 1976 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa plnenia určitých spotrebiteľsky balených výrobkov podľa hmotnosti alebo objemu (Ú. v. ES L 46, 21.2.1976, s. 1).
 4. Smernica Rady 80/181/EHS z 20. decembra 1979 o aproximácii právnych predpisov členských štátov, týkajúcich sa meracích jednotiek a rušiaca smernicu 71/354/EHS (Ú. v. ES L 39, 15.2.1980, s. 40), naposledy zmenená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/3/ES z 11. marca 2009 (Ú. v. EÚ L 114, 7.5.2009, s. 10).
 5. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/31/EÚ z 26. februára 2014 o harmonizácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa sprístupňovania váh s neautomatickou činnosťou na trhu (Ú. v. EÚ L 96, 29.3.2014, s. 107).
 6. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/32/EÚ z 26. februára 2014 o harmonizácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa sprístupnenia meradiel na trhu (Ú. v. EÚ L 96, 29.3.2014, s. 149).

7. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/17/EÚ z 9. marca 2011, ktorou sa zrušujú smernice Rady 71/317/EHS, 71/347/EHS, 71/349/EHS, 74/148/EHS, 75/33/EHS, 76/765/EHS, 76/766/EHS a 86/217/EHS týkajúce sa metrológie (Ú. v. EÚ L 71, 18.3.2011, s. 1).“

- 6) Do kapitoly 15 sa vloží nasledujúca veta, pričom jej umiestnenie sa určí počas vykonávania technických prác:

„Bez ohľadu na článok 4 inštitucionálneho protokolu sa Švajčiarsko nezapája do prípravy návrhov a textov, ktoré sú v ňom uvedené a ktoré sa týkajú vývoja, výroby, uvádzania na trh a používania liekov, a to ani v súvislosti s postupmi týkajúcimi sa liekov, a švajčiarski experti sa v týchto záležitostiach nekonzultujú. Uplatňovanie príslušných ustanovení právnych aktov Únie uvedených v tomto oddiele Švajčiarskom podľa článku 1 prílohy 1 neoprávňuje Švajčiarsko zúčastňovať sa na činnosti Európskej agentúry pre lieky s výnimkou účasti vo funkcii pozorovateľa na zasadnutiach pracovnej skupiny inšpektorov správnej výrobnnej a distribučnej praxe v súlade s príslušným rokovacím poriadkom.“

ČLÁNOK 3

Nadobudnutie platnosti

1. Tento protokol musí byť ratifikovaný alebo schválený zmluvnými stranami v súlade s ich vlastnými postupmi. Zmluvné strany si navzájom oznámia ukončenie vnútorných postupov potrebných na nadobudnutie platnosti tohto protokolu.

2. Tento protokol nadobudne platnosť prvým dňom druhého mesiaca nasledujúceho po dni, keď bol oznámený posledný z týchto nástrojov:

- a) Inštitucionálny protokol k Dohode medzi Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a Švajčiarskou konfederáciou na strane druhej o voľnom pohybe osôb;
- b) Pozmeňujúci protokol k Dohode medzi Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a Švajčiarskou konfederáciou na strane druhej o voľnom pohybe osôb;
- c) Inštitucionálny protokol k Dohode medzi Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o leteckej doprave;
- d) Pozmeňujúci protokol k Dohode medzi Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o leteckej doprave;
- e) Protokol o štátnej pomoci k Dohode medzi Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o leteckej doprave,
- f) Inštitucionálny protokol k Dohode medzi Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o železničnej a cestnej preprave tovaru a osôb;
- g) Pozmeňujúci protokol k Dohode medzi Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o železničnej a cestnej preprave tovaru a osôb;

- h) Protokol o štátnej pomoci k Dohode medzi Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o železničnej a cestnej preprave tovaru a osôb;
- i) Pozmeňujúci protokol k Dohode medzi Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o obchode s poľnohospodárskymi výrobkami;
- j) Inštitucionálny protokol k Dohode medzi Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o vzájomnom uznávaní vo vzťahu k posudzovaniu zhody;
- k) Dohoda medzi Európskou úniou a Švajčiarskou konfederáciou o pravidelnom finančnom príspevku Švajčiarska na znižovanie hospodárskych a sociálnych rozdielov v Európskej únii;
- l) Dohoda medzi Európskou úniou a Európskym spoločenstvom pre atómovú energiu na jednej strane a Švajčiarskou konfederáciou na strane druhej o účasti Švajčiarskej konfederácie na programoch Únie;
- m) Dohoda medzi Európskou úniou a Švajčiarskou konfederáciou o podmienkach účasti Švajčiarskej konfederácie na aktivitách Agentúry Európskej únie pre vesmírny program.

Vyhotovené v [...] dňa [...], v dvoch vyhotoveniach v anglickom, bulharskom, českom, dánskom, estónskom, fínskom, francúzskom, gréckom, holandskom, chorvátskom, írskom, litovskom, lotyšskom, maďarskom, maltskom, nemeckom, poľskom, portugalskom, rumunskom, slovenskom, slovinskom, španielskom, švédskom a talianskom jazyku, pričom každé znenie je rovnako autentické.

NA DÔKAZ TOHO nižšie podpísaní splnomocnení zástupcovia, riadne poverení na tento účel, podpísali tento protokol.

[Podpis (s účinkami vo všetkých 24 jazykoch EÚ: „za Európsku úniu“ a „za Švajčiarsku konfederáciu“)]

INŠTITUCIONÁLNY PROTOKOL
K DOHODE
MEDZI EURÓPSKYM SPOLOČENSTVOM
A ŠVAJČIARSKOU KONFEDERÁCIOU
O VZÁJOMNOM UZNÁVANÍ
VO VZŤAHU K POSUDZOVANIU ZHODY

EURÓPSKA ÚNIA, ďalej len „Únia“,

a

ŠVAJČIARSKA KONFEDERÁCIA, ďalej len „Švajčiarsko“,

ďalej len „zmluvné strany“,

KEĎŽE Únia a Švajčiarsko sú viazané mnohými dvojstrannými dohodami, ktoré sa vzťahujú na rôzne oblasti a ktorými sa stanovujú osobitné práva a povinnosti, ktoré sú v určitých ohľadoch podobné tým, ktoré sú stanovené v rámci Únie,

PRIPOMÍNAJÚC, že účelom týchto dvojstranných dohôd je zvýšiť konkurencieschopnosť Európy a vytvoriť užšie hospodárske väzby medzi zmluvnými stranami na základe rovnosti, reciprocity a všeobecnej rovnováhy ich výhod, práv a povinností,

ODHODLANÉ posilniť a prehĺbiť účasť Švajčiarska na vnútornom trhu Únie na základe rovnakých pravidiel, aké sa uplatňujú na vnútorný trh, a zároveň zachovať svoju nezávislosť a nezávislosť svojich inštitúcií a, pokiaľ ide o Švajčiarsko, dodržiavať zásady vyplývajúce z priamej demokracie, federalizmu a odvetvovej povahy jeho účasti na vnútornom trhu,

OPÄTOVNE POTVRDZUJÚC, že právomoc Švajčiarskeho najvyššieho federálneho súdu a všetkých ostatných švajčiarskych súdov, ako aj súdov členských štátov a Súdneho dvora Európskej únie vykladať túto dohodu v konkrétnych prípadoch je zachovaná,

UVEDOMUJÚC SI potrebu zabezpečovať tak v súčasnosti, ako aj v budúcnosti jednotnosť v oblastiach týkajúcich sa vnútorného trhu, na ktorých sa Švajčiarsko zúčastňuje,

SA DOHODLI TAKTO:

KAPITOLA 1

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

ČLÁNOK 1

Ciele

1. Cieľom tohto protokolu je zaručiť zmluvným stranám a hospodárskym subjektom a jednotlivcom väčšiu právnu istotu, rovnaké zaobchádzanie a rovnaké podmienky v oblasti týkajúcej sa vnútorného trhu, ktorá patrí do rozsahu pôsobnosti Dohody medzi Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o vzájomnom uznávaní vo vzťahu k posudzovaniu zhody podpísanej 21. júna 1999 v Luxemburgu (ďalej len „dohoda“).
2. Tento protokol poskytuje na tento účel nové inštitucionálne riešenia, ktoré uľahčujú priebežné a vyvážené posilňovanie hospodárskych vzťahov medzi zmluvnými stranami. V tomto protokole sa s prihliadnutím na zásady medzinárodného práva a bez toho, aby sa menil rozsah pôsobnosti alebo ciele dohody, stanovujú najmä inštitucionálne riešenia pre dohodu, ktoré sú spoločné pre dvojstranné dohody, ktoré sa uzavreli alebo sa majú uzavrieť v oblastiach týkajúcich sa vnútorného trhu, na ktorých sa Švajčiarsko zúčastňuje, pričom ide najmä o:
 - a) postup zosúladenia dohody s právnymi aktmi Únie relevantnými pre dohodu;

- b) jednotný výklad a uplatňovanie dohody a právnych aktov Únie, na ktoré sa v dohode odkazuje;
- c) dohľad nad dohodou a jej uplatňovanie a
- d) urovnávanie sporov v súvislosti s dohodou.

ČLÁNOK 2

Vzťah k dohode

1. Tento protokol, jeho príloha a jeho dodatok tvoria neoddeliteľnú súčasť dohody.
2. Týmto protokolom sa rušia tieto ustanovenia dohody:
 - a) článok 1 ods. 3;
 - b) článok 14;
 - c) článok 19.
3. Odkazy v dohode na „Európske spoločenstvo“ alebo „Spoločenstvo“ sa považujú za odkazy na Úniu.

ČLÁNOK 3

Dvojstranné dohody v oblastiach týkajúcich sa vnútorného trhu,
na ktorých sa Švajčiarsko zúčastňuje

1. Existujúce a budúce dvojstranné dohody medzi Úniou a Švajčiarskom v oblastiach týkajúcich sa vnútorného trhu, na ktorých sa Švajčiarsko zúčastňuje, sa považujú za koherentný celok, ktorý zabezpečuje rovnováhu práv a povinností medzi Úniou a Švajčiarskom.
2. Dohoda je dvojstrannou dohodou v oblasti týkajúcej sa vnútorného trhu, na ktorej sa Švajčiarsko zúčastňuje.

KAPITOLA 2

ZOSÚLADENIE DOHODY S PRÁVNÝMI AKTMI ÚNIE

ČLÁNOK 4

Účasť na vypracúvaní právnych aktov Únie („proces rozhodovania“)

1. Keď Európska komisia (ďalej len „Komisia“) v súlade so Zmluvou o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“) vypracúva návrh právneho aktu Únie v oblasti, na ktorú sa vzťahuje dohoda, informuje o tom Švajčiarsko a so švajčiarskymi expertmi vedie neformálne konzultácie rovnako, ako keď pri vypracúvaní svojich návrhov žiada o stanoviská expertov z členských štátov Únie.

Na žiadosť ktorejkoľvek zmluvnej strany sa v rámci spoločného výboru uskutoční predbežná výmena stanovísk.

V dôležitých momentoch fázy predchádzajúcej prijatiu právneho aktu Úniou sa medzi zmluvnými stranami na žiadosť ktorejkoľvek z nich opätovne vedú vzájomné konzultácie v rámci spoločného výboru formou kontinuálneho procesu informovania a konzultovania.

2. Keď Komisia v súlade so ZFEÚ pripravuje delegované akty týkajúce sa základných aktov práva Únie v oblasti, na ktorú sa vzťahuje dohoda, zabezpečí, aby sa Švajčiarsko čo možno najviac zapojilo do prípravy návrhov, a so švajčiarskymi expertmi vedie konzultácie na rovnakom základe, ako keď vedie konzultácie s expertmi z členských štátov Únie.

3. Keď Komisia v súlade so ZFEÚ pripravuje vykonávacie akty týkajúce sa základných aktov práva Únie v oblasti, na ktorú sa vzťahuje dohoda, zabezpečí, aby sa Švajčiarsko čo možno najviac zapojilo do prípravy návrhov, ktoré sa majú neskôr predložiť výborom pomáhajúcim Komisii pri výkone jej vykonávacích právomocí, a so švajčiarskymi expertmi vedie konzultácie na rovnakom základe, ako keď vedie konzultácie s expertmi z členských štátov Únie.
4. Do práce výborov, na ktorú sa nevzťahujú odseky 2 a 3, sú švajčiarski experti zapájaní, pokiaľ je to potrebné na riadne fungovanie dohody. Spoločný výbor vypracuje a aktualizuje zoznam týchto výborov a prípadne iných výborov s podobnými charakteristikami.
5. Na právne akty Únie, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti výnimky uvedenej v článku 5 ods. 7, alebo na ustanovenia takýchto právnych aktov sa tento článok neuplatňuje.

ČLÁNOK 5

Začlenenie právnych aktov Únie

1. S cieľom zaručiť právnu istotu a homogénnosť práva v oblasti týkajúcej sa vnútorného trhu, na ktorej sa Švajčiarsko zúčastňuje na základe dohody, Švajčiarsko a Únia zabezpečia, aby sa právne akty Únie prijaté v oblasti, na ktorú sa vzťahuje dohoda, začlenili do dohody čo možno najskôr po ich prijatí.

2. Švajčiarsko prijme alebo zachová vo svojom právnom poriadku ustanovenia s cieľom dosiahnuť výsledok, ku ktorému sa má dospieť právnymi aktmi Únie začlenenými do dohody v súlade s odsekom 4, s výhradou prípadných úprav, o ktorých rozhodne spoločný výbor.
3. Keď Únia prijíma právny akt v oblasti, na ktorú sa vzťahuje dohoda, informuje o tom čo možno najskôr Švajčiarsko prostredníctvom spoločného výboru. Spoločný výbor povedie výmenu stanovísk na túto tému na žiadosť ktorejkoľvek zo zmluvných strán.
4. Spoločný výbor koná v súlade s odsekom 1 a čo možno najskôr prijme rozhodnutie s cieľom zmeniť prílohu 1 k dohode vrátane potrebných úprav.
5. Bez toho, aby boli dotknuté odseky 1 a 2, môže spoločný výbor, ak je to potrebné na zabezpečenie koherentnosti dohody s prílohou 1 zmenenou podľa odseku 4, navrhnúť zmluvným stranám na schválenie revíziu dohody v súlade s ich vnútornými postupmi.
6. Odkazy v dohode na právne akty Únie, ktoré už nie sú účinné, sa považujú za odkazy na zrušujúci právny akt Únie začlenený do prílohy 1 k dohode od nadobudnutia účinnosti rozhodnutia spoločného výboru o zodpovedajúcej zmene prílohy 1 k dohode podľa odseku 4, pokiaľ sa v uvedenom rozhodnutí nestanovuje inak.
7. Povinnosť stanovená v odseku 1 sa neuplatňuje na právne akty Únie alebo ich ustanovenia, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti tejto výnimky:
 - článok 1 ods. 1.

8. S výhradou článku 6 nadobúdajú rozhodnutia spoločného výboru podľa odseku 4 účinnosť okamžite, ale za žiadnych okolností nie pred dátumom, od ktorého sa v Únii začne uplatňovať zodpovedajúci právny akt Únie.

9. Zmluvné strany spolupracujú v dobrej viere počas celého postupu stanoveného v tomto článku s cieľom uľahčiť rozhodovanie.

ČLÁNOK 6

Plnenie ústavných záväzkov Švajčiarskom

1. Počas výmeny stanovísk uvedenej v článku 5 ods. 3 Švajčiarsko informuje Úniu o tom, či si rozhodnutie uvedené v článku 5 ods. 4 vyžaduje splnenie ústavných záväzkov Švajčiarskom na to, aby sa stalo záväzným.

2. Ak si rozhodnutie uvedené v článku 5 ods. 4 vyžaduje splnenie ústavných záväzkov Švajčiarskom na to, aby sa stalo záväzným, Švajčiarsko disponuje lehotou najviac dva roky odo dňa poskytnutia informácie podľa odseku 1, okrem prípadov, keď sa pristupuje k referendu, v prípade ktorého sa táto lehota predlžuje o jeden rok.

3. Kým Švajčiarsko neoznámí, že si splnilo svoje ústavné záväzky, zmluvné strany predbežne vykonávajú rozhodnutie uvedené v článku 5 ods. 4 za predpokladu, že Švajčiarsko neinformuje Úniu o tom, že predbežné vykonávanie rozhodnutia nie je možné, aj s uvedením dôvodov.

Predbežné vykonávanie sa nemôže za žiadnych okolností uskutočniť pred dátumom, od ktorého sa v Únii začne uplatňovať zodpovedajúci právny akt Únie.

4. Švajčiarsko bezodkladne oznámi Únii prostredníctvom spoločného výboru splnenie ústavných záväzkov uvedených v odseku 1.

5. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom doručenia oznámenia stanoveného v odseku 4, ale v žiadnom prípade nie pred dátumom, od ktorého sa v Únii začne uplatňovať zodpovedajúci právny akt Únie.

KAPITOLA 3

VÝKLAD A UPLATŇOVANIE DOHODY

ČLÁNOK 7

Zásada jednotného výkladu

1. Na účely dosiahnutia cieľov stanovených v článku 1 a v súlade so zásadami medzinárodného práva verejného sa dvojstranné dohody v oblastiach týkajúcich sa vnútorného trhu, na ktorých sa Švajčiarsko zúčastňuje, a právne akty Únie, na ktoré sa odkazuje v takýchto dohodách, vykladajú a uplatňujú jednotne v oblastiach týkajúcich sa vnútorného trhu, na ktorých sa Švajčiarsko zúčastňuje.

2. Právne akty Únie, na ktoré sa v dohode odkazuje, a ustanovenia tejto dohody, pokiaľ ich uplatňovanie zahŕňa koncepty práva Únie, sa vykladajú a uplatňujú v súlade s judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie pred podpisom alebo po podpise dohody.

ČLÁNOK 8

Zásada účinného a harmonizovaného uplatňovania

1. Komisia a príslušné švajčiarske orgány spolupracujú a vzájomne si pomáhajú pri zabezpečovaní dohľadu nad uplatňovaním dohody. Môžu si vymieňať informácie o činnostiach súvisiacich s dohľadom nad uplatňovaním dohody. Môžu si vymieňať stanoviská a diskutovať o otázkach spoločného záujmu.
2. Každá zmluvná strana prijme náležité opatrenia na zabezpečenie účinného a harmonizovaného uplatňovania dohody na svojom území.
3. Dohľad nad uplatňovaním dohody vykonávajú zmluvné strany spoločne v rámci spoločného výboru.

Ak sa Komisia alebo príslušné švajčiarske orgány dozvedia o prípade nesprávneho uplatňovania, táto vec sa môže postúpiť spoločnému výboru s cieľom nájsť prijateľné riešenie.

4. Komisia a príslušné švajčiarske orgány vzájomne monitorujú uplatňovanie dohody druhou zmluvnou stranou. Uplatňuje sa postup stanovený v článku 10.

Keďže na zabezpečenie účinného a harmonizovaného uplatňovania dohody sú potrebné určité právomoci dohľadu inštitúcií Únie vo vzťahu k zmluvnej strane, ako napríklad vyšetrovacie a rozhodovacie právomoci, musia byť v dohode konkrétne stanovené.

ČLÁNOK 9

Zásada exkluzivity

Zmluvné strany sa zaväzujú, že spor týkajúci sa výkladu alebo uplatňovania dohody a právnych aktov Únie, na ktoré sa v dohode odkazuje, alebo prípadne spor týkajúci sa súladu rozhodnutia prijatého na základe dohody Komisiou s dohodou nebudú riešiť pomocou žiadnej inej metódy urovnávania sporov, ako sú tie, ktoré sú stanovené v tomto protokole.

ČLÁNOK 10

Postup v prípade problému s výkladom alebo uplatňovaním

1. V prípade problému s výkladom alebo uplatňovaním dohody alebo právneho aktu Únie, na ktorý sa v dohode odkazuje, sa zmluvné strany vzájomne konzultujú v rámci spoločného výboru s cieľom nájsť vzájomne prijateľné riešenie. Spoločnému výboru sa musia na tento účel poskytnúť všetky užitočné informácie, aby mohol podrobne preskúmať situáciu. Spoločný výbor preskúma všetky možnosti, ktoré umožňujú zachovať riadne fungovanie dohody.
2. Ak spoločný výbor nie je schopný nájsť riešenie problému uvedeného v odseku 1 do troch mesiacov odo dňa, keď mu bol problém predložený, ktorákoľvek zo zmluvných strán môže požiadať, aby spor urovnal rozhodcovský súd v súlade s pravidlami stanovenými v dodatku.
3. Ak spor vyvoláva otázku týkajúcu sa výkladu alebo uplatňovania ustanovenia uvedeného v článku 7 ods. 2 a ak je výklad tohto ustanovenia relevantný z hľadiska urovnania sporu a nevyhnutný z hľadiska rozhodnutia o spore, rozhodcovský súd postúpi túto otázku Súdnemu dvoru Európskej únie.

Ak spor vyvoláva otázku týkajúcu sa výkladu alebo uplatňovania ustanovenia, ktoré patrí do rozsahu pôsobnosti výnimky z povinnosti dynamického zosúlad'ovania uvedenej v článku 5 ods. 7, a ak sa spor netýka výkladu alebo uplatňovania konceptov práva Únie, rozhodcovský súd spor urovná bez toho, aby ho postúpil Súdnemu dvoru Európskej únie.

4. Ak rozhodcovský súd postúpi otázku Súdnemu dvoru Európskej únie podľa odseku 3:

- a) rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie je pre rozhodcovský súd záväzné a
- b) Švajčiarsko požíva rovnaké práva ako členské štáty a inštitúcie Únie a vzťahujú sa naň rovnaké konania pred Súdny dvorom Európskej únie *mutatis mutandis*.

5. Každá zmluvná strana prijme všetky opatrenia potrebné na to, aby v dobrej viere vyhovel rozhodnutiu rozhodcovského súdu.

Zmluvná strana, ktorá podľa zistení rozhodcovského súdu dohodu nedodržiava, informuje druhú zmluvnú stranu prostredníctvom spoločného výboru o opatreniach, ktoré prijala na dosiahnutie súladu s rozhodnutím rozhodcovského súdu.

ČLÁNOK 11

Kompenzačné opatrenia

1. Ak zmluvná strana, ktorá podľa zistení rozhodcovského súdu dohodu nedodržiava, neinformuje druhú zmluvnú stranu v primeranej lehote stanovenej v súlade s článkom IV.2 ods. 6 dodatku o opatreniach, ktoré prijala na dosiahnutie súladu s rozhodnutím rozhodcovského súdu, alebo ak sa druhá zmluvná strana domnieva, že oznámené opatrenia nie sú v súlade s rozhodnutím rozhodcovského súdu, táto druhá zmluvná strana môže prijať primerané kompenzačné opatrenia v rámci dohody alebo akejkolvek inej dvojstrannej dohody v oblastiach týkajúcich sa vnútorného trhu, na ktorých sa Švajčiarsko zúčastňuje (ďalej len „kompenzačné opatrenia“), s cieľom napraviť potenciálnu nerovnováhu. Táto druhá zmluvná strana oznámi zmluvnej strane, ktorá podľa zistení rozhodcovského súdu dohodu nedodržiava, kompenzačné opatrenia, ktoré musia byť špecifikované v oznámení. Tieto kompenzačné opatrenia nadobúdajú účinnosť uplynutím troch mesiacov odo dňa tohto oznámenia.
2. Ak do jedného mesiaca odo dňa oznámenia zamýšľaných kompenzačných opatrení spoločný výbor neprijme rozhodnutie o pozastavení, zmene alebo zrušení týchto kompenzačných opatrení, ktorákoľvek zo zmluvných strán môže predložiť na rozhodcovské konanie otázku primeranosti týchto kompenzačných opatrení v súlade s dodatkom.
3. Rozhodcovský súd rozhodne v lehotách stanovených v článku III.8 ods. 4 dodatku.

4. Kompenzačné opatrenia nemajú retroaktívny účinok. Zachované musia zostať najmä práva a povinnosti, ktoré jednotlivci a hospodárske subjekty nadobudli ešte pred nadobudnutím účinnosti kompenzačných opatrení.

ČLÁNOK 12

Spolupráca medzi jurisdikciami

1. S cieľom podporovať jednotný výklad sa Švajčiarsky najvyšší federálny súd a Súdny dvor Európskej únie dohodnú na dialógu a jeho podmienkach.
2. Ak súd členského štátu Únie položí Súdnemu dvoru Európskej únie prejudiciálnu otázku týkajúcu sa výkladu dohody alebo ustanovenia právneho aktu Únie, na ktorý sa v nej odkazuje, Švajčiarsko má právo predložiť Súdnemu dvoru Európskej únie vyjadrenia k veci alebo písomné pripomienky.

KAPITOLA 4

ĎALŠIE USTANOVENIA

ČLÁNOK 13

Finančný príspevok

1. Švajčiarsko prispieva na financovanie činností agentúr, informačných systémov a ďalších činností Únie uvedených v článku 1 prílohy, ku ktorým má prístup, v súlade s týmto článkom a prílohou.

Spoločný výbor môže prijať rozhodnutie o zmene prílohy.

2. Únia môže kedykoľvek pozastaviť účasť Švajčiarska na činnostiach uvedených v odseku 1 tohto článku, ak Švajčiarsko nedodrží platobnú lehotu v súlade s platobnými podmienkami stanovenými v článku 2 prílohy.

Ak Švajčiarsko nedodrží platobnú lehotu, Únia zašle Švajčiarsku formálnu upomienku. Ak sa do 30 dní odo dňa doručenia uvedenej formálnej upomienky neuskutoční platba v plnej výške, Únia môže pozastaviť účasť Švajčiarska na príslušnej činnosti.

3. Finančný príspevok je súčtom:

a) operačného príspevku a

b) účastníckeho poplatku.

4. Finančný príspevok má formu ročného finančného príspevku a je splatný k dátumom stanoveným vo výzvach na úhradu finančných prostriedkov vydaných Komisiou.

5. Operačný príspevok je založený na kľúči na určenie príspevkov, ktorý je vymedzený ako pomer hrubého domáceho produktu (ďalej len „HDP“) Švajčiarska v trhových cenách k HDP Únie v trhových cenách.

Na tento účel sú údaje o HDP zmluvných strán v trhových cenách posledné takéto údaje, dostupné k 1. januáru roku, v ktorom sa uskutočňuje ročná platba, ako ich poskytol Štatistický úrad Európskej únie (EUROSTAT), s náležitým ohľadom na Dohodu medzi Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o spolupráci v oblasti štatistiky, podpísanú v Luxemburgu 26. októbra 2004. Ak sa uvedená dohoda prestane uplatňovať, HDP Švajčiarska sa stanoví na základe údajov poskytnutých Organizáciou pre hospodársku spoluprácu a rozvoj.

6. Operačný príspevok na každú agentúru Únie sa vypočíta uplatnením kľúča na určenie príspevkov na jej ročný schválený rozpočet zapísaný do príslušného dotačného riadka, resp. príslušných dotačných riadkov rozpočtu Únie v danom roku, pričom sa v prípade každej agentúry zohľadní každý upravený operačný príspevok vymedzený v článku 1 prílohy.

Operačný príspevok na informačné systémy a ďalšie činnosti sa vypočíta uplatnením kľúča na určenie príspevkov na príslušný rozpočet v danom roku, ako sa stanovuje v dokumentoch, ktorými sa plní rozpočet, ako sú pracovné programy alebo zmluvy.

Všetky referenčné sumy sú založené na viazaných rozpočtových prostriedkoch.

7. Ročný účastnícky poplatok predstavuje 4 % ročného operačného príspevku vypočítaného v súlade s odsekmi 5 a 6.

8. Komisia poskytne Švajčiarsku primerané informácie týkajúce sa výpočtu jeho finančného príspevku. Tieto informácie sa poskytujú s náležitým ohľadom na pravidlá Únie týkajúce sa dôvernosti a ochrany údajov.

9. Všetky finančné príspevky Švajčiarska alebo platby od Únie a výpočet splatných súm alebo súm, ktoré sa majú prijať, sa uvádzajú v eurách.

10. Ak sa nadobudnutie platnosti tohto protokolu nezhoduje so začiatkom kalendárneho roka, operačný príspevok Švajčiarska na príslušný rok sa upraví podľa metodiky a platobných podmienok vymedzených v článku 5 prílohy.

11. Podrobné ustanovenia na uplatňovanie tohto článku sú stanovené v prílohe.

12. Tri roky po nadobudnutí platnosti tohto protokolu a potom každé tri roky spoločný výbor preskúma podmienky účasti Švajčiarska vymedzené v článku 1 prílohy a v prípade potreby ich upraví.

ČLÁNOK 14

Odkazy na územia

Pokiaľ právne akty Únie začlenené do dohody obsahujú odkazy na územie „Európskej únie“, „Únie“, „spoločného trhu“ alebo „vnútorného trhu“, odkazy sa na účely dohody chápu vždy ako odkazy na územia uvedené v článku 17 dohody.

ČLÁNOK 15

Odkazy na štátnych príslušníkov členských štátov Únie

Pokiaľ právne akty Únie začlenené do dohody obsahujú odkazy na štátnych príslušníkov členských štátov Únie, odkazy sa na účely dohody chápu vždy ako odkazy na štátnych príslušníkov členských štátov Únie a Švajčiarska.

ČLÁNOK 16

Nadobudnutie účinnosti a vykonávanie právnych aktov Únie

1. Ustanovenia právnych aktov Únie začlenených do dohody, ktoré sa týkajú nadobudnutia ich účinnosti alebo ich vykonávania, sa na účely dohody neuplatňujú.
2. Lehoty a dátumy, ktoré sa uplatňujú na Švajčiarsko, pokiaľ ide o nadobudnutie účinnosti a vykonávanie rozhodnutí, ktorými sa začleňujú právne akty Únie do dohody, vyplývajú z článku 5 ods. 8 a článku 6 ods. 5, ako aj z ustanovení o prechodných dojednaniach.

ČLÁNOK 17

Adresáti právnych aktov Únie

Ustanovenia právnych aktov Únie začlenených do dohody, v ktorých sa uvádza, že sú adresované členským štátom Únie, sa na účely dohody neuplatňujú.

KAPITOLA 5

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

ČLÁNOK 18

Vykonávanie

1. Zmluvné strany prijímú všetky náležité opatrenia, či už všeobecného, alebo osobitného charakteru, s cieľom zabezpečiť plnenie povinností vyplývajúcich z dohody, a zdržia sa prijatia akéhokoľvek opatrenia, ktoré by mohlo ohroziť dosiahnutie jej cieľov.
2. Zmluvné strany prijímú všetky opatrenia potrebné na zaručenie zamýšľaného výsledku právnych aktov Únie, na ktoré sa v dohode odkazuje, a zdržia sa prijatia akéhokoľvek opatrenia, ktoré by mohlo ohroziť dosiahnutie ich cieľov.

ČLÁNOK 19

Nadobudnutie platnosti

1. Tento protokol musí byť ratifikovaný alebo schválený zmluvnými stranami v súlade s ich vlastnými postupmi. Zmluvné strany si navzájom oznámia ukončenie vnútorných postupov potrebných na nadobudnutie platnosti tohto protokolu.

2. Tento protokol nadobudne platnosť prvým dňom druhého mesiaca nasledujúceho po dni, keď bol oznámený posledný z týchto nástrojov:

- a) Inštitucionálny protokol k Dohode medzi Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a Švajčiarskou konfederáciou na strane druhej o voľnom pohybe osôb;
- b) Pozmeňujúci protokol k Dohode medzi Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a Švajčiarskou konfederáciou na strane druhej o voľnom pohybe osôb;
- c) Inštitucionálny protokol k Dohode medzi Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o leteckej doprave;
- d) Pozmeňujúci protokol k Dohode medzi Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o leteckej doprave;
- e) Protokol o štátnej pomoci k Dohode medzi Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o leteckej doprave,
- f) Inštitucionálny protokol k Dohode medzi Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o železničnej a cestnej preprave tovaru a osôb;
- g) Pozmeňujúci protokol k Dohode medzi Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o železničnej a cestnej preprave tovaru a osôb;

- h) Protokol o štátnej pomoci k Dohode medzi Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o železničnej a cestnej preprave tovaru a osôb;
- i) Pozmeňujúci protokol k Dohode medzi Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o obchode s poľnohospodárskymi výrobkami;
- j) Pozmeňujúci protokol k Dohode medzi Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o vzájomnom uznávaní vo vzťahu k posudzovaniu zhody;
- k) Dohoda medzi Európskou úniou a Švajčiarskou konfederáciou o pravidelnom finančnom príspevku Švajčiarska na znižovanie hospodárskych a sociálnych rozdielov v Európskej únii;
- l) Dohoda medzi Európskou úniou a Európskym spoločenstvom pre atómovú energiu na jednej strane a Švajčiarskou konfederáciou na strane druhej o účasti Švajčiarskej konfederácie na programoch Únie;
- m) Dohoda medzi Európskou úniou a Švajčiarskou konfederáciou o podmienkach účasti Švajčiarskej konfederácie na aktivitách Agentúry Európskej únie pre vesmírny program.

ČLÁNOK 20

Zmena a ukončenie

1. Tento protokol možno po vzájomnej dohode zmluvných strán kedykoľvek zmeniť.

2. Ak sa dohoda ukončí v súlade s článkom 21 ods. 3 dohody, tento protokol sa prestane uplatňovať dňom uvedeným v článku 21 ods. 4 dohody.

3. Pokiaľ sa dohoda prestane uplatňovať, práva a povinnosti, ktoré jednotlivci a hospodárske subjekty už nadobudli na základe dohody pred dátumom ukončenia jej platnosti, sa zachovávajú. Zmluvné strany vzájomnou dohodou vyriešia, aké opatrenia sa musia prijať v súvislosti s právami, ktoré sú v procese nadobúdania.

Vyhotovené v [...] dňa [...], v dvoch vyhotoveniach v anglickom, bulharskom, českom, dánskom, estónskom, fínskom, francúzskom, gréckom, holandskom, chorvátskom, írskom, litovskom, lotyšskom, maďarskom, maltskom, nemeckom, poľskom, portugalskom, rumunskom, slovenskom, slovinskom, španielskom, švédskom a talianskom jazyku, pričom každé znenie je rovnako autentické.

NA DÔKAZ TOHO nižšie podpísaní splnomocnení zástupcovia, riadne poverení na tento účel, podpísali tento protokol.

[Podpis (s účinkami vo všetkých 24 jazykoch EÚ: „za Európsku úniu“ a „za Švajčiarsku konfederáciu“)]

PRÍLOHA O UPLATŇOVANÍ
ČLÁNKU 13 PROTOKOLU

ČLÁNOK 1

Zoznam činností agentúr
informačných systémov a ďalších činností
Únie, na ktoré má Švajčiarsko finančne prispievať

Švajčiarsko finančne prispieva na:

a) agentúry:

žiadne.

b) informačné systémy:

databáza EudraGMDP zriadená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2001/83/ES
zo 6. novembra 2001, ktorou sa ustanovuje zákonník Spoločenstva o humánných liekoch.¹

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/83/ES zo 6. novembra 2001, ktorou sa ustanovuje zákonník Spoločenstva o humánných liekoch (Ú. v. EÚ L 311, 28.11.2001, s. 67).

c) ďalšie činnosti:

žiadne.

ČLÁNOK 2

Platobné podmienky

1. Platby splatné podľa článku 13 protokolu sa uskutočňujú v súlade s týmto článkom.
2. Pri vydávaní výzvy na úhradu finančných prostriedkov za rozpočtový rok Komisia oznámi Švajčiarsku tieto informácie:
 - a) výšku operačného príspevku a
 - b) výšku účastníckeho poplatku.

3. Komisia čo možno najskôr, najneskôr však do 16. apríla každého rozpočtového roka, oznámi Švajčiarsku tieto informácie v súvislosti s účasťou Švajčiarska:

- a) sumy viazaných rozpočtových prostriedkov schváleného ročného rozpočtu Únie zapísané do príslušného dotačného riadka, resp. príslušných dotačných riadkov rozpočtu Únie v danom roku pre každú agentúru Únie, pričom sa v prípade každej agentúry zohľadnia všetky upravené operačné príspevky vymedzené v článku 1, a sumy viazaných rozpočtových prostriedkov v súvislosti so schváleným rozpočtom Únie na daný rok na príslušný rozpočet informačných systémov a ďalších činností, ktoré sa vzťahujú na účasť Švajčiarska v súlade s článkom 1;
- b) sumu účastníckeho poplatku podľa článku 13 ods. 7 protokolu a
- c) pokiaľ ide o agentúry, v roku $N + 1$ sumy rozpočtových záväzkov prijatých v súvislosti s viazanými rozpočtovými prostriedkami schválenými v roku N v príslušnom dotačnom riadku, resp. príslušných dotačných riadkoch rozpočtu Únie v súvislosti s ročným rozpočtom Únie zapísané do príslušného dotačného riadka, resp. príslušných dotačných riadkov rozpočtu Únie na rok N .

4. Komisia na základe svojho návrhu rozpočtu poskytne čo najskôr odhad informácií uvedených v písmenách a) a b) odseku 3, najneskôr však do 1. septembra rozpočtového roka.

5. Komisia najneskôr 16. apríla, a ak sa to uplatňuje na príslušnú agentúru, informačný systém alebo ďalšiu činnosť, najskôr 22. októbra a najneskôr 31. októbra každého rozpočtového roka vyzve Švajčiarsko na úhradu finančných prostriedkov, a to vo výške zodpovedajúcej príspevku Švajčiarska podľa dohody na každú agentúru, informačný systém alebo ďalšie činnosti, na ktorých sa Švajčiarsko zúčastňuje.

6. Výzva, resp. výzvy na úhradu finančných prostriedkov uvedená(-é) v odseku 5 pozostáva(-jú) z týchto splátok:

- a) prvá splátka v každom roku v súvislosti s výzvou na úhradu finančných prostriedkov, ktorá sa má vydať do 16. apríla, zodpovedá sume až do výšky odhadu ročného finančného príspevku na agentúru, informačný systém alebo ďalšiu činnosť podľa odseku 4.

Švajčiarsko zaplatí sumu uvedenú v tejto výzve na úhradu finančných prostriedkov najneskôr 60 dní po vydaní uvedenej výzvy na úhradu finančných prostriedkov;

- b) prípadná druhá splátka v danom roku v súvislosti s výzvou na úhradu finančných prostriedkov, ktorá sa má vydať najskôr 22. októbra a najneskôr 31. októbra, zodpovedá rozdielu medzi sumou uvedenou v odseku 4 a sumou uvedenou v odseku 5, ak je suma uvedená v odseku 5 vyššia.

Švajčiarsko zaplatí sumu uvedenú v tejto výzve na úhradu finančných prostriedkov najneskôr do 21. decembra.

Pri každej výzve na úhradu finančných prostriedkov môže Švajčiarsko vykonať samostatné platby za každú agentúru, informačný systém alebo ďalšiu činnosť.

7. V prvom roku vykonávania protokolu vydá Komisia jedinú výzvu na úhradu finančných prostriedkov, a to do 90 dní od nadobudnutia platnosti protokolu.

Švajčiarsko zaplatí sumu uvedenú vo výzve na úhradu finančných prostriedkov najneskôr 60 dní po vydaní uvedenej výzvy na úhradu finančných prostriedkov.

8. V prípade akéhokoľvek omeškania úhrady finančného príspevku je Švajčiarsko povinné zaplatiť úroky z omeškania z neuhradenej sumy od dátumu splatnosti do dňa, keď sa daná neuhradená suma vyplátí v plnej výške.

Úrokovou sadzbou uplatniteľnou na splatné sumy, ktoré neboli zaplatené v deň splatnosti, je úroková sadzba, ktorú Európska centrálna banka uplatňuje na svoje hlavné refinančné operácie, uverejnená v sérii C *Úradného vestníka Európskej únie*, platná v prvý deň mesiaca splatnosti, alebo 0 %, podľa toho, ktorá hodnota je vyššia, zvýšená o 3,5 percentuálneho bodu.

ČLÁNOK 3

Úprava finančného príspevku Švajčiarska na agentúry Únie v kontexte vykonávania

Úprava finančného príspevku Švajčiarska na agentúry Únie sa vykoná v roku $N + 1$, keď sa počiatočný operačný príspevok upraví smerom nahor alebo nadol o rozdiel medzi počiatočným operačným príspevkom a upraveným príspevkom vypočítaným za použitia kľúča na určenie príspevkov na rok N na sumu rozpočtových záväzkov prijatých v súvislosti s viazanými rozpočtovými prostriedkami schválenými v roku N v rámci príslušného dotačného riadka, resp. dotačných riadkov rozpočtu Únie. Pokiaľ ide o rozdiel, v náležitých prípadoch sa v ňom v prípade každej agentúry zohľadní percentuálny upravený operačný príspevok vymedzený v článku 1.

ČLÁNOK 4

Existujúce dojednania

Článok 13 protokolu a táto príloha sa neuplatňujú na osobitné dojednania medzi Švajčiarskom a Úniou, ktoré zahŕňajú finančné príspevky Švajčiarska. Takéto osobitné dojednania sa vťahujú na tieto agentúry, informačné systémy a ďalšie činnosti:

Európska chemická agentúra zriadená nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 z 18. decembra 2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemických látok (REACH) a o zriadení Európskej chemickej agentúry, o zmene a doplnení smernice 1999/45/ES a o zrušení nariadenia Rady (EHS) č. 793/93 a nariadenia Komisie (ES) č. 1488/94, smernice Rady 76/769/EHS a smerníc Komisie 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Ú. v. EÚ L 396, 30.12.2006, s. 1).

ČLÁNOK 5

Prechodné dojednania

V prípade, že dátumom nadobudnutia platnosti protokolu nie je 1. január, tento článok sa uplatňuje odchyľne od článku 2.

Pokiaľ ide o operačný príspevok splatný za daný rok, ktorý sa uplatňuje na príslušnú agentúru, informačný systém alebo ďalšiu činnosť a ktorý sa stanovuje v súlade s článkom 13 protokolu a článkami 1 až 3 tejto prílohy, v prvom roku vykonávania protokolu sa zníži na základe *pro rata temporis* tak, že sa suma ročného splatného operačného príspevku vynásobí pomerom medzi:

- a) počtom kalendárnych dní odo dňa nadobudnutia platnosti protokolu do 31. decembra príslušného roka a
- b) celkovým počtom kalendárnych dní daného roka.

PROTOKOL O ROZHODCOVSKOM SÚDE

KAPITOLA I

ÚVODNÉ USTANOVENIA

ČLÁNOK I.1

Rozsah pôsobnosti

Ak jedna zo zmluvných strán (ďalej len „účastníci konania“) predloží spor na rozhodcovské konanie v súlade s článkom 10 ods. 2 alebo článkom 11 ods. 2 protokolu, uplatňujú sa pravidlá stanovené v tomto dodatku.

ČLÁNOK I.2

Register a služby sekretariátu

Funkcie registra plní Medzinárodný úrad Stáleho arbitrážneho súdu v Haagu (ďalej len „medzinárodný úrad“), ktorý poskytuje aj nevyhnutné služby sekretariátu.

ČLÁNOK I.3

Oznámenia a výpočet lehôt

1. Oznámenia vrátane komunikácií alebo návrhov sa môžu zasielať akýmkoľvek komunikačnými prostriedkami, ktoré osvedčujú ich prenos alebo umožňujú ich certifikáciu.
2. Takéto oznámenia sa môžu zasielať elektronicky, len ak účastník konania určil alebo schválil adresu osobitne na tento účel.
3. Takéto oznámenia doručované účastníkom konania sa v prípade Švajčiarska zasielajú európskej divízii Federálneho oddelenia zahraničných vecí Švajčiarska a v prípade Únie právnomu servisu Komisie.
4. Každá lehota stanovená v tomto dodatku začína plynúť odo dňa, ktorý nasleduje po výskyte udalosti alebo uskutočnení úkonu. Ak posledný deň doručenia dokumentu pripadne na deň, ktorý je pre inštitúcie Únie alebo vládu Švajčiarska dňom pracovného pokoja, lehota na doručenie dokumentu sa končí prvý nasledujúci pracovný deň. Dni pracovného pokoja, ktoré spadajú do lehoty, sa do nej započítavajú.

ČLÁNOK I.4

Oznámenie o začatí rozhodcovského konania

1. Účastník konania, ktorý iniciuje rozhodcovské konanie (ďalej len „navrhovateľ“), zašle oznámenie o začatí rozhodcovského konania druhému účastníkovi konania (ďalej len „odporca“), ako aj medzinárodnému úradu.
2. Za začiatok rozhodcovského konania sa považuje deň nasledujúci po dni doručenia oznámenia o začatí rozhodcovského konania odporcovi.
3. Oznámenie o začatí rozhodcovského konania obsahuje tieto informácie:
 - a) žiadosť, aby bol spor postúpený na rozhodcovské konanie;
 - b) názvy a kontaktné údaje účastníkov konania;
 - c) meno a adresu zástupcu, resp. zástupcov navrhovateľa;
 - d) právny základ konania (článok 10 ods. 2 alebo článok 11 ods. 2 protokolu) a:
 - i) v prípadoch uvedených v článku 10 ods. 2 protokolu otázku, ktorá je príčinou sporu a ktorá bola oficiálne zaradená na vyriešenie do programu spoločného výboru v súlade s článkom 10 ods. 1 protokolu, a

- ii) v prípadoch uvedených v článku 11 ods. 2 protokolu rozhodnutie rozhodcovského súdu, akékoľvek vykonávacie opatrenia uvedené v článku 10 ods. 5 protokolu a sporné kompenzačné opatrenia;
- e) označenie akéhokoľvek pravidla, ktoré je príčinou sporu alebo s ním súvisí;
- f) stručný opis sporu a
- g) určenie jedného rozhodcu alebo, ak sa má vymenovať päť rozhodcov, určenie dvoch rozhodcov.

4. V prípadoch uvedených v článku 10 ods. 3 protokolu môže oznámenie o začatí rozhodcovského konania obsahovať aj informácie o tom, či je vec potrebné postúpiť Súdnemu dvoru Európskej únie.

5. Prípadné námietky proti úplnosti oznámenia o začatí rozhodcovského konania nesmú brániť zostaveniu rozhodcovského súdu. O spore rozhodne s konečnou platnosťou rozhodcovský súd.

ČLÁNOK I.5

Odpoveď na oznámenie o začatí rozhodcovského konania

1. Odporca do 60 dní od doručenia oznámenia o začatí rozhodcovského konania zašle navrhovateľovi a medzinárodnému úradu odpoveď na oznámenie o začatí rozhodcovského konania, ktorá obsahuje tieto informácie:
 - a) názvy a kontaktné údaje účastníkov konania;
 - b) meno a adresu zástupcu, resp. zástupcov odporcu;
 - c) odpoveď na informácie uvedené v oznámení o začatí rozhodcovského konania v súlade s článkom I.4 ods. 3 písm. d) až f) a
 - d) určenie jedného rozhodcu alebo, ak sa má vymenovať päť rozhodcov, určenie dvoch rozhodcov.
2. V prípadoch uvedených v článku 10 ods. 3 protokolu môže odpoveď na oznámenie o začatí rozhodcovského konania obsahovať aj odpoveď na informácie uvedené v oznámení o začatí rozhodcovského konania v súlade s článkom I.4 ods. 4 tohto dodatku a informácie o tom, či je vec potrebné postúpiť Súdnemu dvoru Európskej únie.
3. Chýbajúca alebo neúplná či neskorá odpoveď odporcu na oznámenie o začatí rozhodcovského konania nesmie brániť zostaveniu rozhodcovského súdu. O spore rozhodne s konečnou platnosťou rozhodcovský súd.

4. Ak odporca vo svojej odpovedi na oznámenie o začatí rozhodcovského konania požiada, aby rozhodcovský súd pozostával z piatich rozhodcov, navrhovateľ určí ďalšieho rozhodcu do 30 dní od doručenia odpovede na oznámenie o začatí rozhodcovského konania.

ČLÁNOK I.6

Zastupovanie a pomoc

1. Účastníci konania sú pred rozhodcovským súdom zastúpení jedným alebo viacerými zástupcami. Zástupcom môžu pomáhať poradcovia alebo právnici.
2. Každá zmena týkajúca sa zástupcov alebo ich adries sa musí oznámiť druhému účastníkovi konania, medzinárodnému úradu a rozhodcovskému súdu. Rozhodcovský súd môže kedykoľvek z vlastnej iniciatívy alebo na žiadosť účastníka konania požiadať o predloženie dôkazu o právomociach udelených zástupcom účastníkov konania.

KAPITOLA II

ZLOŽENIE ROZHODCOVSKÉHO SÚDU

ČLÁNOK II.1

Počet rozhodcov

Rozhodcovský súd sa skladá z troch rozhodcov. Rozhodcovský súd sa skladá z piatich rozhodcov, ak o to požiada navrhovateľ vo svojom oznámení o začatí rozhodcovského konania alebo odporca vo svojej odpovedi na oznámenie o začatí rozhodcovského konania.

ČLÁNOK II.2

Vymenúvanie rozhodcov

1. Ak sa majú vymenovať traja rozhodcovia, každý účastník konania určí jedného z nich. Dvaja rozhodcovia vymenovaní účastníkmi konania vyberú tretieho rozhodcu, ktorý bude rozhodcovskému súdu predsedieť.
2. Ak sa má vymenovať päť rozhodcov, každý účastník konania určí dvoch z nich. Štyria rozhodcovia vymenovaní účastníkmi konania vyberú piateho rozhodcu, ktorý bude rozhodcovskému súdu predsedieť.

3. Ak sa do 30 dní od určenia posledného rozhodcu vymenovaného účastníkmi konania rozhodcovia nedohodnú na výbere predsedu rozhodcovského súdu, predsedu vymenuje generálny tajomník Stáleho arbitrážneho súdu.
4. S cieľom pomôcť pri výbere rozhodcov na účely zostavenia rozhodcovského súdu sa vyhotoví a v prípade potreby aktualizuje orientačný zoznam osôb, ktoré majú kvalifikácie uvedené v odseku 6, ktorý má byť spoločný pre všetky dvojstranné dohody v oblastiach týkajúcich sa vnútorného trhu, na ktorých sa Švajčiarsko zúčastňuje, ako aj pre Dohodu medzi Európskou úniou a Švajčiarskou konfederáciou o zdraví podpísanú v [...] dňa [...] (ďalej len „dohoda o zdraví“), Dohodu medzi Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o obchode s poľnohospodárskymi výrobkami podpísanú v Luxemburgu 21. júna 1999 (ďalej len „dohoda o obchode s poľnohospodárskymi výrobkami“) a Dohodu medzi Európskou úniou a Švajčiarskou konfederáciou o pravidelnom finančnom príspevku Švajčiarska na znižovanie hospodárskych a sociálnych rozdielov v Európskej únii podpísanú v [...] dňa [...] (ďalej len „dohoda o pravidelnom finančnom príspevku Švajčiarska“). Tento zoznam na účely dohody prijíma a aktualizuje spoločný výbor formou rozhodnutia.
5. Ak účastník konania neurčí rozhodcu, tohto rozhodcu vymenuje generálny tajomník Stáleho arbitrážneho súdu zo zoznamu uvedeného v odseku 4. Ak takýto zoznam neexistuje, rozhodcu vymenuje generálny tajomník Stáleho arbitrážneho súdu žrebovaním spomedzi osôb, ktoré boli formálne navrhnuté jedným účastníkom konania alebo oboma účastníkmi konania na účely odseku 4.

6. Osoby, ktoré tvoria rozhodcovský súd, sú vysokokvalifikované osoby či už s väzbami alebo bez väzieb na účastníkov konania, v prípade ktorých je zaručená ich nezávislosť a absencia konfliktu záujmov a ktoré majú mnoho skúseností. Musia mať najmä preukázané odborné znalosti v oblasti práva a záležitostí, na ktoré sa vzťahuje táto dohoda; nesmú prijímať pokyny od žiadneho z účastníkov konania a funkciu musia vykonávať osobne a, pokiaľ ide o záležitosti týkajúce sa sporu, nesmú prijímať pokyny od žiadnej organizácie ani vlády. Predseda rozhodcovského súdu musí mať skúsenosti aj s postupmi urovnávania sporov.

ČLÁNOK II.3

Vyhlásenia rozhodcov

1. Ak sa uvažuje o vymenovaní osoby za rozhodcu, táto osoba oznámi všetky okolnosti, ktoré by mohli vyvolať oprávnené pochybnosti o jej nestrannosti alebo nezávislosti. Rozhodca takéto okolnosti bezodkladne oznamuje od momentu svojho vymenovania, ako aj počas celého rozhodcovského konania účastníkom konania aj ostatným rozhodcom, ak tak už neurobil.
2. Každý rozhodca môže byť odvolaný, ak existujú okolnosti, ktoré by mohli vyvolať oprávnené pochybnosti o jeho nestrannosti alebo nezávislosti.
3. Účastník konania môže požiadať o odvolanie rozhodcu, ktorého vymenoval, len z dôvodu, o ktorom sa dozvedel po uvedenom vymenovaní.

4. Ak rozhodca nekoná alebo ak rozhodca nemôže *de iure* alebo *de facto* plniť svoju úlohu, uplatňuje sa postup odvolania rozhodcov stanovený v článku II.4.

ČLÁNOK II.4

Odvolanie rozhodcov

1. Každý účastník konania, ktorý chce rozhodcu odvolať, podá žiadosť o odvolanie do 30 dní odo dňa, keď bol informovaný o vymenovaní tohto rozhodcu, alebo do 30 dní odo dňa, keď sa dozvedel o okolnostiach uvedených v článku II.3.
2. Žiadosť o odvolanie sa zašle druhému účastníkovi konania, odvolávanému rozhodcovi, ostatným rozhodcom a medzinárodnému úradu. V žiadosti o odvolanie sa uvedú jej dôvody.
3. Ak bola podaná žiadosť o odvolanie, druhý účastník konania môže žiadosť o odvolanie akceptovať. Dotknutý rozhodca môže tiež odstúpiť. Akceptovanie odvolania alebo odstúpenie neznamená uznanie dôvodov žiadosti o odvolanie.
4. Ak do 15 dní odo dňa oznámenia žiadosti o odvolanie druhý účastník konania neakceptuje žiadosť o odvolanie alebo ak dotknutý rozhodca neodstúpi, účastník konania, ktorý žiada o odvolanie, môže požiadať generálneho tajomníka Stáleho arbitrážneho súdu, aby prijal rozhodnutie o odvolaní.

5. Pokiaľ sa účastníci konania nedohodnú inak, v rozhodnutí uvedenom v odseku 4 sa uvedú dôvody tohto rozhodnutia.

ČLÁNOK II.5

Nahradenie rozhodcu

1. S výhradou odseku 2 tohto článku, ak je potrebné nahradiť rozhodcu počas rozhodcovského konania, náhradník sa vymenuje alebo vyberie v súlade s postupom stanoveným v článku II.2 uplatniteľným na vymenovanie alebo výber rozhodcu, ktorý sa má nahradiť. Tento postup sa uplatňuje aj v prípade, že niektorý účastník konania neuplatnil svoje právo vymenovať alebo zúčastniť sa na vymenovaní rozhodcu, ktorý sa má nahradiť.

2. V prípade nahradenia rozhodcu sa konanie obnoví vo fáze, keď nahradený rozhodca prestal vykonávať svoje funkcie, pokiaľ rozhodcovský súd nerozhodne inak.

ČLÁNOK II.6

Vylúčenie zodpovednosti

S výnimkou prípadov úmyselného protiprávneho konania alebo hrubej nedbanlivosti sa účastníci konania v maximálnej miere povolenej podľa uplatniteľného práva zdržia akejkolvek žaloby proti rozhodcom za akékoľvek konanie alebo opomenutie súvisiace s rozhodcovským konaním.

KAPITOLA III

ROZHODCOVSKÉ KONANIA

ČLÁNOK III.1

Všeobecné ustanovenia

1. Za dátum zriadenia rozhodcovského súdu sa považuje deň, keď svoje vymenovanie prijal posledný rozhodca.
2. Rozhodcovský súd zabezpečí, aby sa s účastníkmi konania zaobchádzalo rovnako a aby mal v náležitom štádiu konania každý z nich dostatočnú možnosť uplatniť svoje práva a predložiť svoje argumenty. Rozhodcovský súd vedie konanie tak, aby sa predišlo prierahom a zbytočným výdavkom a aby sa zabezpečilo urovnanie sporu medzi účastníkmi konania.
3. Pokiaľ rozhodcovský súd po vypočutí účastníkov konania nerozhodne inak, musí sa zorganizovať pojednávanie.
4. Keď účastník konania posielá komunikáciu rozhodcovskému súdu, robí tak prostredníctvom medzinárodného úradu a súčasne zašle kópiu druhému účastníkovi konania. Medzinárodný úrad zašle kópiu tejto komunikácie každému z rozhodcov.

ČLÁNOK III.2

Miesto rozhodcovského konania

Miestom rozhodcovského konania je Haag. Ak si to vyžadujú výnimočné okolnosti, rozhodcovský súd sa môže stretnúť na akomkoľvek inom mieste, ktoré považuje za vhodné pre svoje zasadnutia.

ČLÁNOK III.3

Jazyk

1. Jazykmi konaní sú francúzština a angličtina.
2. Rozhodcovský súd môže nariadiť, aby sa ku všetkým dokumentom pripojeným k návrhu alebo vyjadreniu k návrhu a ku všetkým ďalším dokumentom predloženým počas konania v pôvodnom jazyku priložil preklad do jedného z jazykov konania.

ČLÁNOK III.4

Návrh

1. Navrhovateľ zašle svoj návrh písomne odporcovi a rozhodcovskému súdu prostredníctvom medzinárodného úradu v lehote stanovenej rozhodcovským súdom. Navrhovateľ sa môže rozhodnúť, že svoje oznámenie o začatí rozhodcovského konania uvedené v článku I.4 bude považovať za návrh, za predpokladu, že toto oznámenie spĺňa aj podmienky uvedené v odsekoch 2 a 3 tohto článku.
2. Návrh obsahuje tieto informácie:
 - a) informácie stanovené v článku I.4 ods. 3 písm. b) až f);
 - b) opis skutočností predložených na podporu návrhu a
 - c) právne argumenty uvedené na podporu návrhu.
3. K návrhu sa podľa možnosti pripoja všetky dokumenty a iné dôkazy uvedené navrhovateľom alebo by mal na ne návrh odkazovať. V prípadoch uvedených v článku 10 ods. 3 protokolu obsahuje návrh podľa možnosti aj informácie o tom, či je vec potrebné postúpiť Súdnemu dvoru Európskej únie.

ČLÁNOK III.5

Vyjadrenie k návrhu

1. Odporca zašle svoje vyjadrenie k návrhu písomne navrhovateľovi a rozhodcovskému súdu prostredníctvom medzinárodného úradu v lehote stanovenej rozhodcovským súdom. Odporca sa môže rozhodnúť, že svoju odpoveď na oznámenie o začatí rozhodcovského konania uvedenú v článku I.5 bude považovať za vyjadrenie k návrhu, za predpokladu, že odpoveď na oznámenie o začatí rozhodcovského konania spĺňa aj podmienky uvedené v odseku 2 tohto článku.
2. Vo vyjadrení k návrhu sa uvedú odpovede na body návrhu uvedené v súlade s článkom III.4 ods. 2 písm. a) až c) tohto dodatku. K vyjadreniu k návrhu sa podľa možnosti pripoja všetky dokumenty a iné dôkazy uvedené odporcom alebo by malo na ne vyjadrenie k návrhu odkazovať. V prípadoch uvedených v článku 10 ods. 3 protokolu obsahuje vyjadrenie k návrhu podľa možnosti aj informácie o tom, či je vec potrebné postúpiť Súdnemu dvoru Európskej únie.
3. Vo vyjadrení k návrhu alebo v neskoršej fáze rozhodcovského konania, ak rozhodcovský súd rozhodne, že je omeškanie odôvodnené okolnosťami, môže odporca podať protinávrh za predpokladu, že má rozhodcovský súd právomoc o ňom rozhodnúť.
4. Na protinávrh sa uplatňuje článok III.4 ods. 2 a 3.

ČLÁNOK III.6

Rozhodcovská právomoc

1. Rozhodcovský súd rozhodne, či je príslušný na základe článku 10 ods. 2 alebo článku 11 ods. 2 protokolu.
2. V prípadoch uvedených v článku 10 ods. 2 protokolu má rozhodcovský súd mandát na preskúmanie otázky, ktorá je príčinou sporu a ktorá bola oficiálne zaradená na vyriešenie do programu spoločného výboru v súlade s článkom 10 ods. 1 protokolu.
3. V prípadoch uvedených v článku 11 ods. 2 protokolu má rozhodcovský súd, ktorý rozhodoval vo veci samej, mandát na preskúmanie primeranosti sporných kompenzačných opatrení, a to aj vtedy, ak boli tieto opatrenia úplne alebo čiastočne prijaté v rámci inej dvojstrannej dohody v oblastiach týkajúcich sa vnútorného trhu, na ktorých sa Švajčiarsko zúčastňuje.
4. Predbežná námietka nedostatočnej právomoci rozhodcovského súdu sa uvedie najneskôr vo vyjadrení k návrhu alebo v prípade protinávrhu vo vyjadrení k protinávrhu. Skutočnosť, že účastník konania vymenoval rozhodcu alebo sa zúčastnil na jeho vymenovaní, ho nezbavuje práva vzniesť takúto predbežnú námietku. Predbežná námietka, že spor by prekračoval právomoci rozhodcovského súdu, sa podáva hneď, ako sa počas rozhodcovského konania položí otázka, ktorá údajne presahuje jeho právomoci. Rozhodcovský súd môže v každom prípade povoliť, aby bola predbežná námietka podaná po uplynutí stanovenej lehoty, ak sa domnieva, že bolo omeškanie opodstatnené.

5. Rozhodcovský súd môže rozhodnúť o predbežnej námietke uvedenej v odseku 4 buď tak, že k nej bude pristupovať ako k predbežnej otázke, alebo v rozhodnutí vo veci samej.

ČLÁNOK III.7

Iné písomné podania

Rozhodcovský súd po porade s účastníkmi konania rozhodne o tom, aké ďalšie písomné podania musia alebo môžu predložiť okrem návrhu a vyjadrenia k návrhu a stanoví lehotu na ich podanie.

ČLÁNOK III.8

Lehoty

1. Lehoty stanovené rozhodcovským súdom na predloženie písomných dokumentov vrátane návrhu a vyjadrenia k návrhu nesmú presiahnuť 90 dní, pokiaľ sa účastníci konania nedohodnú inak.
2. Rozhodcovský súd prijme svoje konečné rozhodnutie do 12 mesiacov odo dňa svojho zriadenia. Za mimoriadne zložitých výnimočných okolností môže rozhodcovský súd predĺžiť túto lehotu najviac o ďalšie tri mesiace.

3. Lehoty stanovené v odsekoch 1 a 2 sa skracujú na polovicu:
- a) na žiadosť navrhovateľa alebo odporcu, ak do 30 dní od podania tejto žiadosti rozhodcovský súd po vypočutí druhého účastníka konania rozhodne, že vec je naliehavá, alebo
 - b) ak sa na tom dohodnú účastníci konania.
4. V prípadoch uvedených v článku 11 ods. 2 protokolu rozhodcovský súd prijme svoje konečné rozhodnutie do šiestich mesiacov odo dňa oznámenia kompenzačných opatrení v súlade s článkom 11 ods. 1 protokolu.

ČLÁNOK III.9

Postúpenie veci Súdnemu dvoru Európskej únie

1. Pri uplatňovaní článku 7 a článku 10 ods. 3 protokolu rozhodcovský súd postúpi vec Súdnemu dvoru Európskej únie.
2. Rozhodcovský súd môže kedykoľvek počas konania postúpiť vec Súdnemu dvoru Európskej únie za predpokladu, že je rozhodcovský súd schopný dostatočne presne vymedziť právny a skutkový stav veci a právne otázky, ktoré vyvoláva.

Konanie pred rozhodcovským súdom sa prerušuje dovtedy, kým Súdny dvor Európskej únie nevydá svoje rozhodnutie.

3. Každý účastník konania môže rozhodcovskému súdu zaslať odôvodnenú žiadosť o postúpenie veci Súdnemu dvoru Európskej únie. Rozhodcovský súd takúto žiadosť zamietne, ak usúdi, že podmienky na postúpenie veci Súdnemu dvoru Európskej únie uvedené v odseku 1 nie sú splnené. Ak rozhodcovský súd zamietne žiadosť účastníka konania o postúpenie veci Súdnemu dvoru Európskej únie, uvedie dôvody svojho rozhodnutia v rozhodnutí vo veci samej.

4. Rozhodcovský súd postúpi vec Súdnemu dvoru Európskej únie formou oznámenia. Oznámenie musí obsahovať aspoň tieto informácie:

- a) stručný opis sporu;
- b) právny akt, resp. právne akty Únie a/alebo sporné ustanovenie, resp. ustanovenia dohody a
- c) koncept práva Únie, ktorý sa má vyložiť v súlade s článkom 7 ods. 2 protokolu.

Rozhodcovský súd oznámi účastníkom konania postúpenie veci Súdnemu dvoru Európskej únie.

5. Súdny dvor Európskej únie analogicky uplatní vnútorný rokovací poriadok uplatniteľný na výkon svojej právomoci rozhodovať v prejudiciálnom konaní o výklade zmlúv a aktov inštitúcií, orgánov, úradov a agentúr Únie.

6. Splnomocnení zástupcovia a právnici oprávnení zastupovať účastníkov konania na rozhodcovskom súde podľa článkov I.4, I.5, III.4 a III.5 sú oprávnení zastupovať účastníkov konania aj pred Súdnym dvorom Európskej únie.

ČLÁNOK III.10

Predbežné opatrenia

1. V prípadoch uvedených v článku 11 ods. 2 protokolu môže ktorýkoľvek účastník konania v ktorejkoľvek fáze rozhodcovského konania požiadať o predbežné opatrenia spočívajúce v pozastavení kompenzačných opatrení.
2. V žiadosti podľa odseku 1 sa musí uviesť predmet konania, okolnosti preukazujúce naliehavosť, ako aj skutkové a právne dôvody, ktoré *prima facie* odôvodňujú požadované predbežné opatrenia. Musí obsahovať všetky dostupné dôkazy a označené dôkazy, ktoré opodstatňujú nariadenie predbežných opatrení.
3. Účastník konania žiadajúci o predbežné opatrenia zašle písomne svoju žiadosť druhému účastníkovi konania a rozhodcovskému súdu prostredníctvom medzinárodného úradu. Rozhodcovský súd stanoví krátku lehotu, v ktorej môže druhý účastník konania predložiť písomné alebo ústne pripomienky.
4. Rozhodcovský súd prijme do jedného mesiaca od podania žiadosti uvedenej v odseku 1 rozhodnutie o pozastavení napadnutých kompenzačných opatrení, pokiaľ sú splnené tieto podmienky:
 - a) rozhodcovský súd *prima facie* súhlasí so skutkovou podstatou vo veci, ktorú vo svojej žiadosti predložil účastník konania žiadajúci o predbežné opatrenia;
 - b) rozhodcovský súd sa domnieva, že ak by nedošlo k pozastaveniu kompenzačných opatrení, účastník konania žiadajúci o predbežné opatrenia by dovtedy, kým by nebolo prijaté konečné rozhodnutie, utrpel vážnu a nenapraviteľnú ujmu, a

- c) ujma spôsobená účastníkovi konania žiadajúcemu o predbežné opatrenia okamžitým uplatnením napadnutých kompenzačných opatrení prevažuje nad záujmom na okamžitom a účinnom uplatnení týchto opatrení.

5. Prerušenie konania uvedené v článku III.9 ods. 2 druhom pododseku sa v konaniach podľa tohto článku neuplatňuje.

6. Rozhodnutie prijaté rozhodcovským súdom v súlade s odsekom 4 má iba dočasný účinok a nie je ním dotknuté rozhodnutie rozhodcovského súdu vo veci samej.

7. Pokiaľ sa v rozhodnutí prijatom rozhodcovským súdom v súlade s odsekom 4 tohto článku nestanovuje skorší dátum ukončenia pozastavenia, pozastavenie stráca účinnosť prijatím konečného rozhodnutia podľa článku 11 ods. 2 protokolu.

8. Aby sa predišlo pochybnostiam, na účely tohto článku sa rozumie, že rozhodcovský súd pri posudzovaní príslušných záujmov účastníka konania žiadajúceho o predbežné opatrenia a druhého účastníka konania zohľadňuje záujmy jednotlivcov a hospodárskych subjektov účastníkov konania, no táto úvaha neznamená, že títo jednotlivci alebo hospodárske subjekty získavajú postavenie účastníka konania pred rozhodcovským súdom.

ČLÁNOK III.11

Dôkazy

1. Každý účastník konania poskytne dôkazy o skutočnostiach, na ktorých sa zakladá jeho návrh, resp. vyjadrenie k návrhu.

2. Rozhodcovský súd môže na žiadosť účastníka konania alebo z vlastnej iniciatívy vyžiadať od účastníkov konania relevantné informácie, ktoré považuje za potrebné a vhodné. Rozhodcovský súd stanoví lehotu, v ktorej musia účastníci konania na jeho žiadosť odpovedať.
3. Rozhodcovský súd môže na žiadosť účastníka konania alebo z vlastnej iniciatívy vyhľadávať v akomkoľvek zdroji akékoľvek informácie, ktoré považuje za vhodné. Rozhodcovský súd môže okrem toho vyžiadať stanoviská od expertov, ak to uzná za vhodné a za predpokladu dodržania prípadných podmienok, na ktorých sa dohodli účastníci konania.
4. Akékoľvek informácie, ktoré rozhodcovský súd získal podľa tohto článku, sa sprístupnia účastníkom konania, ktorí môžu rozhodcovskému súdu prekladať pripomienky k týmto informáciám.
5. Rozhodcovský súd prijme vhodné opatrenia na riešenie akýchkoľvek otázok, ktoré položí účastník konania v súvislosti s ochranou osobných údajov, služobným tajomstvom a oprávnenými záujmami dôvernosti, no najprv si vyžiada stanovisko druhého účastníka konania.
6. Rozhodcovský súd rozhoduje o prípustnosti, relevantnosti a sile predložených dôkazov.

ČLÁNOK III.12

Pojednávania

1. Keď sa musí uskutočniť pojednávanie, rozhodcovský súd po porade s účastníkmi konania oznámi účastníkom konania v dostatočnom časovom predstihu dátum, čas a miesto pojednávania.

2. Pojednávania sú verejné, pokiaľ rozhodcovský súd z úradnej moci alebo na žiadosť účastníkov konania nerozhodne zo závažných dôvodov inak.
3. Zápisnicu z každého pojednávania vyhotovuje a podpisuje predseda rozhodcovského súdu. Iba tieto zápisnice sú autentické.
4. Rozhodcovský súd môže rozhodnúť, že sa pojednávanie uskutoční virtuálne v súlade s praxou medzinárodného úradu. Účastníci konania musia byť o tejto praxi včas informovaní. V takýchto prípadoch sa *mutatis mutandis* uplatňuje odsek 1 a odsek 3.

ČLÁNOK III.13

Omeškanie

1. Ak navrhovateľ nepredložil v lehote stanovenej týmto dodatkom alebo rozhodcovským súdom svoj návrh, pričom to dostatočne neodôvodnil, rozhodcovský súd nariadi ukončenie rozhodcovského konania, pokiaľ neexistujú nevyriešené otázky, v prípade ktorých by mohlo byť potrebné prijať rozhodnutie, a pokiaľ rozhodcovský súd usúdi, že je to vhodné.

Ak odporca nepredložil v lehote stanovenej týmto dodatkom alebo rozhodcovským súdom svoju odpoveď na oznámenie o začatí rozhodcovského konania alebo svoje vyjadrenie k návrhu, pričom to dostatočne neodôvodnil, rozhodcovský súd nariadi pokračovanie konania bez toho, aby toto samotné omeškanie považoval za súhlas s tvrdeniami navrhovateľa.

Druhý pododsek sa uplatňuje aj v prípade, ak navrhovateľ nepredloží vyjadrenie k protinávru.

2. Ak sa účastník konania, ktorý bol riadne pozvaný v súlade s článkom III.12 ods. 1, nedostaví na pojednávanie a nepreukáže, že mal na to dostatočný dôvod, rozhodcovský súd môže v rozhodcovskom konaní pokračovať.

3. Ak účastník konania, ktorý bol riadne vyzvaný rozhodcovským súdom o predloženie ďalších dôkazov, nepredloží tieto dôkazy v stanovených lehotách a dostatočne neodôvodní, prečo to neurobil, rozhodcovský súd môže rozhodnúť na základe dôkazov, ktoré má k dispozícii.

ČLÁNOK III.14

Ukončenie konania

1. Ak sa preukáže, že mali účastníci konania primeranú možnosť predložiť svoje argumenty, rozhodcovský súd môže vyhlásiť konanie za ukončené.

2. Ak to považuje za potrebné, rozhodcovský súd môže za výnimočných okolností z vlastnej iniciatívy alebo na žiadosť účastníka konania rozhodnúť o opätovnom začatí konania kedykoľvek pred prijatím svojho rozhodnutia.

KAPITOLA IV

ROZHODNUTIE

ČLÁNOK IV.1

Rozhodnutia

Rozhodcovský súd sa snaží prijímať svoje rozhodnutia na základe konsenzu. Ak sa však ukáže, že prijatie rozhodnutia na základe konsenzu nie je možné, rozhodnutie rozhodcovského súdu sa prijíma väčšinou rozhodcov.

ČLÁNOK IV.2

Forma a účinok rozhodnutia rozhodcovského súdu

1. Rozhodcovský súd môže prijímať samostatné rozhodnutia o rôznych otázkach v rôznom čase.
2. Všetky rozhodnutia sa vydávajú v písomnej podobe a sú v nich uvedené dôvody, na ktorých sa zakladajú. Pre účastníkov konania sú rozhodnutia konečné a záväzné.
3. Rozhodnutie rozhodcovského súdu musí byť podpísané rozhodcami a musí obsahovať dátum prijatia, ako aj miesto rozhodcovského konania. Odpis rozhodnutia s podpismi rozhodcov sa doručí účastníkom konania prostredníctvom medzinárodného úradu.

4. Medzinárodný úrad rozhodnutie rozhodcovského súdu zverejní.

Medzinárodný úrad musí pri zverejňovaní rozhodnutia rozhodcovského súdu dodržiavať príslušné pravidlá o ochrane osobných údajov, služobnom tajomstve a oprávnených záujmoch dôvernosti.

Pravidlá uvedené v druhom pododseku sú rovnaké pre všetky dvojstranné dohody v oblastiach vnútorného trhu, na ktorých sa Švajčiarsko zúčastňuje, ako aj pre dohodu o zdraví, dohodu o obchode s poľnohospodárskymi výrobkami a dohodu o pravidelnom finančnom príspevku Švajčiarska. Tieto pravidlá na účely dohody prijíma a aktualizuje spoločný výbor formou rozhodnutia.

5. Účastníci konania bezodkladne vykonajú všetky rozhodnutia rozhodcovského súdu.

6. V prípadoch uvedených v článku 10 ods. 2 protokolu rozhodcovský súd po získaní stanoviska účastníkov konania stanoví v rozhodnutí vo veci samej primeranú lehotu na dosiahnutie súladu so svojím rozhodnutím v súlade s článkom 10 ods. 5 protokolu, pričom zohľadní vnútorné postupy účastníkov konania.

ČLÁNOK IV.3

Rozhodné právo, pravidlá výkladu, mediátor

1. Rozhodné právo pozostáva z dohody, právnych aktov Únie, na ktoré sa v nej odkazuje, ako aj z akéhokoľvek iného pravidla medzinárodného práva relevantného pre uplatňovanie týchto nástrojov.

2. Rozhodcovský súd rozhoduje v súlade s pravidlami výkladu uvedenými v článku 7 protokolu.
3. Predchádzajúce rozhodnutia, ktoré boli prijaté orgánom na urovnávanie sporov v súvislosti s primeranosťou kompenzačných opatrení podľa inej dvojstrannej dohody spomedzi tých, ktoré sú uvedené v článku 11 ods. 1 protokolu, sú pre rozhodcovský súd záväzné.
4. Rozhodcovský súd nesmie rozhodovať ako mediátor alebo *ex aequo et bono*.

ČLÁNOK IV.4

Riešenie na základe vzájomnej dohody alebo iné dôvody na ukončenie konania

1. Účastníci konania sa môžu kedykoľvek vzájomne dohodnúť na riešení svojho sporu. Každé takéto riešenie spoločne oznámia rozhodcovskému súdu. Ak si riešenie vyžaduje, aby bolo schválené podľa príslušných vnútroštátnych postupov niektorého účastníka konania, v oznámení sa uvedie odkaz na túto požiadavku a rozhodcovské konanie sa preruší. Ak sa takéto schvaľovanie nevyžaduje, resp. ak bolo oznámené dokončenie akéhokoľvek takéhoto vnútroštátneho postupu, rozhodcovské konanie sa ukončí.
2. Ak v priebehu konania navrhovateľ písomne informuje rozhodcovský súd, že si neželá pokračovať v konaní, a ak v deň doručenia tejto komunikácie rozhodcovskému súdu odporca ešte neprijal žiadne kroky v konaní, rozhodcovský súd vydá uznesenie, v ktorom sa úradne zaznamená ukončenie konania. Rozhodcovský súd rozhodne o trovách, ktoré musí znášať navrhovateľ, ak sa to javí ako odôvodnené vzhľadom na konanie tohto účastníka konania.

3. Ak pred prijatím rozhodnutia rozhodcovského súdu rozhodcovský súd dospeje k záveru, že pokračovanie v konaní sa stalo bezpredmetným alebo nemožným z iných dôvodov, ako sú dôvody uvedené v odsekoch 1 a 2, rozhodcovský súd informuje účastníkov konania o svojom úmysle vydať uznesenie o ukončení konania.

Prvý pododsek sa neuplatňuje, ak existujú nevyriešené otázky, v prípade ktorých by mohlo byť potrebné prijať rozhodnutie, a pokiaľ rozhodcovský súd rozhodne, že je to vhodné.

4. Rozhodcovský súd odovzdá účastníkom konania odpis uznesenia o ukončení rozhodcovského konania alebo odpis rozhodnutia prijatého na základe dohody medzi účastníkmi konania s podpismi rozhodcov. Na rozhodcovské rozhodnutia, ktoré boli prijaté na základe dohody medzi účastníkmi konania, sa uplatňuje článok IV.2 ods. 2 až 5.

ČLÁNOK IV.5

Oprava rozhodnutia rozhodcovského súdu

1. Do 30 dní od doručenia rozhodnutia rozhodcovského súdu môže účastník konania formou oznámenia adresovaného druhému účastníkovi konania a rozhodcovskému súdu prostredníctvom medzinárodného úradu požiadať rozhodcovský súd, aby opravil v texte prípadné chyby vo výpočte, administratívne alebo typografické chyby alebo akékoľvek chyby alebo opomenutia podobnej povahy. Ak rozhodcovský súd považuje žiadosť za opodstatnenú, opravu vykoná do 45 dní od jej doručenia. Žiadosť nemá odkladný účinok na lehotu stanovenú v článku IV.2 ods. 6.

2. Rozhodcovský súd môže do 30 dní od oznámenia svojho rozhodnutia vykonať opravy uvedené v odseku 1 z vlastnej iniciatívy.

3. Opravy uvedené v odseku 1 tohto článku sa vykonávajú písomne a sú neoddeliteľnou súčasťou rozhodnutia. Uplatňuje sa článok IV.2 ods. 2 až 5.

ČLÁNOK IV.6

Odmeny rozhodcov

1. Odmeny uvedené v článku IV.7 musia byť primerané vzhľadom na zložitosť prípadu, čas, ktorý na ňom strávili rozhodcovia, a všetky ostatné relevantné okolnosti.

2. Vypracuje sa a v prípade potreby aktualizuje zoznam denných náhrad a maximálnych a minimálnych hodín, ktorý je spoločný pre všetky dvojstranné dohody v oblastiach týkajúcich sa vnútorného trhu, na ktorých sa Švajčiarsko zúčastňuje, ako aj pre dohodu o zdraví, dohodu o obchode s poľnohospodárskymi výrobkami a dohodu o pravidelnom finančnom príspevku Švajčiarska. Tento zoznam na účely dohody prijíma a aktualizuje spoločný výbor formou rozhodnutia.

ČLÁNOK IV.7

Trovy

1. Každý účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania a polovicu trov rozhodcovského súdu.

2. Rozhodcovský súd stanoví svoje trovy vo svojom rozhodnutí vo veci samej. Tieto trovy zahŕňajú iba:

- a) odmeny rozhodcov, ktoré sa uvedú osobitne za každého rozhodcu a ktoré stanoví samotný rozhodcovský súd v súlade s článkom IV.6;
- b) cestovné a iné výdavky, ktoré vznikli rozhodcom, a
- c) odmeny a výdavky medzinárodného úradu.

3. Trovy uvedené v odseku 2 musia byť primerané vzhľadom na spornú sumu, zložitost' sporu, čas, ktorý nad týmto sporom strávili rozhodcovia a experti vymenovaní rozhodcovským súdom, ako aj všetky ostatné relevantné okolnosti.

ČLÁNOK IV.8

Záloha na trovy

1. Medzinárodný úrad môže na začiatku rozhodcovského konania požiadať účastníkov konania, aby ako zálohu na trovy uvedené v článku IV.7 ods. 2 zložili rovnakú sumu.

2. Medzinárodný úrad môže účastníkov konania počas rozhodcovských konaní požiadať, aby zložili dodatočné zálohy k zálohám uvedeným v odseku 1.

3. Všetky sumy, ktoré skladajú účastníci konania na základe uplatňovania tohto článku, sa uhrádzajú medzinárodnému úradu, ktorý ich použije na úhradu skutočne vzniknutých trov, a to okrem iného najmä odmien vyplácaných rozhodcom a medzinárodnému úradu.

KAPITOLA V

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

ČLÁNOK V.1

Zmeny

Zmeny tohto dodatku môže prijať spoločný výbor formou rozhodnutia.
